

Borgmestre får store honorarer for bestyrelsesposter. Skadeligt for demokratiet, mener eksperter.

nyheder side 3

Indslusningsløn kunne afhjælpe stigende ledighed blandt ikke-vestlige indvandrere. Ikke alle er dog enige.

rundspørge side 10

Akademikernes nye formand, **Lars Qvistgaard**, vil bygge bro mellem fagforbundene.

netværk side 12

kommunen

politik fra rødderne mandag 11. januar 2016 · nr. 1 · 59. årgang

Strejfer eller skødehund?

KØF 2016. Med et styrings- og effektiviseringsprogram vil **KL selv sætte rammerne** overfor staten, når det handler om at finde rationaliseringsgevinster i det offentlige. Men de skal passe på ikke at blive **en nyttig idiot for Finansministeriet**, lyder advarslen op til Kommunaløkonomisk Forum, hvor retningen for årets økonomiforhandlinger sættes.

side 8-11

Flertal underkender Vederlagskommissionen

Vederlagskommissionens opbakning forsvandt. Der gik blot en enkelt formiddag, fra Politiken kunne afsløre Vederlagskommissionens anbefaling af en lønstigning på 15 procent til folketingsmedlemmer og 30 procent til borgmestre, før det politiske flertal, der havde svoret at stemme for kommissionens anbefalinger, smuldrede. De samlede anbefalinger kommer først den 18. januar, men allerede nu synes de foreslåede opjusteringer af politikerlønningserne ganske utænkelige, mens det fortsat er uvist, om Folketinget vil stemme for forslag om ændringer af pensions- og skatteregler. Ventes kommunalordfører Jan E. Jørgensen, der også sidder i byrådet på Frederiksberg, kalder sin kolleger ‘Tøsedrenge’ i et Facebook-opslag, som nu er blevet slettet, og kovendingen kommer også bag på politisk kommentator Troels Mylenberg.

- Det er helt vildt, så megen berøringsangst politikerne har. Og det er helt grotesk, når det nu fremgår, at det her er et nulsumsspil, siger han til Ritzau.

Samtidig har KL og en række borgmestre gentaget deres krav om en mere konkurrencedygtig løn.

Hvis frygten får nogle til at se skævt til mennesker med en anden baggrund end deres egen, så har terroristerne også vundet.
Lars Løkke Rasmussen i sin nytårstale 1. januar

Flygtningekrisen fortsætter

Mens vielsesringe og kufferter med diamanter fyldte overskrifterne før nytår, har 2016 stået i grænsekontrollens tegn. Svenskernes beslutning om at tjekke id på rejsende over Øresund fik regeringen til at svare igen med midlertidige stikprøvekontroller ved den dansk-tyske grænse. Ifølge Inger Støjberg ophører kontrollen formentlig ikke efter de ti dage, der i første omgang blev annonceret, og Dansk Folkeparti har foreslået at indkalde pensionerede politifolk for at tilføre flere midler. Grænsekontrollen har medført tysk kritik, ligesom udenrigsminister Kristian Jensen ifølge Politiken er utilfreds med regeringens hastværk og justitsminister Søren Pind på de sociale medier delvis argumenterede

Uffe Elbaek
@uffeelbaek

Vi må aldrig holde op med at danse. Hverken fysisk eller mentalt. Rigtig god nytårsaften. #dkpol

kommunen
POLITIK FRA RØDDERNE

Udgiver: Kommunen A/S, Gammel Strand 50
DK-1202 København K

Ansv. redaktør: Claus G. Theilgaard
Administrationschef: Malene Mørkbak Bruun
Redaktion: red@kommunen.dk
Telefon 3334 6069

Redaktionschef: Benjamin Holst
Redaktionssekretær:
Johan Seidenfaden

Journalister: Morten Munkholm, Knud Abildtrup, Ronja Pilgaard, Morten Uhrenholdt, Jonas Sloth Bach, Lærke Cecilie Lindegaard, Michael Kjærgård, Søren Engelbrecht, Daniel Christensen

Debat & Navne:
debatognavne@kommunen.dk

Avislayout:
Jakob Thuemoes

Korrektur:
Svend Kjems Hove

Foto: Scanpix, Polfoto, Colourbox

Salg & abonnement:
Lene Stenstrop, tlf. 4635 3343
lene@kommunen.dk

Årsabonnement: 2.575 kr.
www.kommunen.dk/abonnement

Annoncer:
Jørgen Scheel, tlf. 2392 4401
jorgen@kommunen.dk

Henrik Eskelund, tlf. 33346062
henrik@kommunen.dk

Læsertal: 34.000 (Index Danmark/Gallup
4. kvartal 2014 + 1. kvartal 2015)

Tryk:
JYPA/OTM

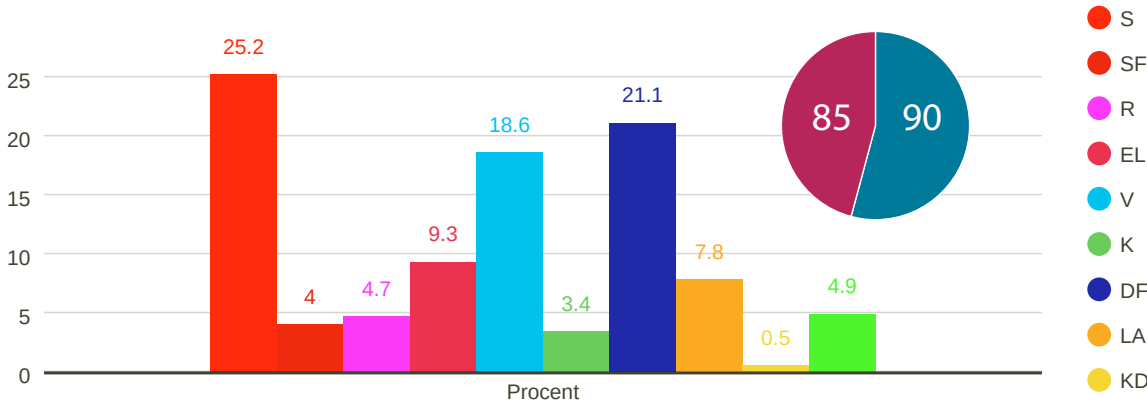
Kommunen udgives på et kritisk og uvidt journalistisk grundlag. Målgruppe: Politikere og embedsmænd i kommuner, regioner og staten samt den kommunale verdens mange interessenter og leverandører.

Udgives i samarbejde med dknyt.dk.

MÅNEDENS POLITISKE SNIT

December

Mandattal	45	7	8	16	33	6	37	14	0	9
Udvikling i mandater	-2	0	0	1	-1	0	1	1	0	0

EU rykker vælgere

Ovenpå det store nej til at omdanne retsforbeholdet har de største ja-partier haft tilbagegang, mens de store nej-partier har haft fremgang. Det koster ikke at være i sync med sine vælgere - men vil partierne nu også ændre deres EU-politik fremadrettet?

Skidt år for Venstre

Statsminister Lars Løkke Rasmussen kan gøre status for sit parti efter et år, hvor de gik fra 23,2 procent af vælgerne i vores januar-snit til årets lavpunkt 18,6 procent i december. 2016 ligner også et svært år for V-regeringen, men kan de monstro nå længere ned i målingerne?

Ingen DF-slinger

Vi har skrevet det før, og nu skriver vi det igen. Selvom DF fra tid til anden bliver ramt af mediestorme, så er det ikke noget, der virker til at røkke ved målingerne, som det gør ved andre partier. I december var det boligydelsen til de ældre, der blev heftigt debatteret, men partiet står tilsyneladende lige så godt som det meste af efteråret i vores december-snit.

Om Månedens Snit: Vi samler sidste måneds tal fra syv institutters offentliggjorte meningsmålinger og regner et simpelt gennemsnit ud for måneden. De syv institutter er: Voxmeter for Ritzau, Megafon for TV 2 og Politiken, Norstat for Altinget, Epinion for DR, Greens for Børsen, YouGov for Metroxpress og Gallup for Berlingske. Da nogle institutter laver flere målinger på en måned, bruger vi et snit af deres målinger i udregningen af vores samlede gennemsnit.

25.000

Så mange asylsøgere forventer regeringen Danmark vil komme til at modtage i løbet af 2016. I december 2015 oplevede man dog et fald på 50 procent i forhold til den foregående måned.

mod grænsekontrollen ved at udtale, at ‘kontrol medfører med andre ord efter alt at dømme meget højere asyltal’.

På den første hele dag med grænsekontrol anslog politiet, at 1.366 personer blev kontrolleret. 36 af dem er blevet afvist og nægtet indrejse i Danmark.

Humanister flygter fra Venstre

Regeringspartiets kontante stil overfor asylsøgere er blevet for meget for flere fremtrædende Venstre-folk. Før jul forlod Jens Rohde partiet og meldte sig ind hos De Radikale, mens de to folketingskandidater Kåre Traberg Smidt og Michael Jellesmark forlod Venstre til fordel for Alternativet.

- Venstre har kastet sig ud i en overbudspolitik, der synes at handle om at skabe dårligst mulige kår for

mennesker i nød, lød forklaringen fra Kåre Traberg Smidt i Politiken.

Den 6. januar blev Venstre endnu en politiker fattigere, da byrådsmedlem i Solrød Bo Nygaard Larsen fulgte i Rohdes fodspor og meldte sig ind hos De Radikale.

- Hele Europa står overfor så store udfordringer, at de enkelte lande ikke kan løse dem selv. Det kan kun ske gennem et tæt samarbejde i EU, og her har Radikale Venstre mere end noget andet parti vist, at det er klar til at påtage sig det ansvar, lød hans forklaring.

Kolding nægter efterbetaling af sygedagpenge.

Det borgerlige flertal i arbejdsmarkedsudvalget i Kolding Kommune har valgt at afvise et krav ifølge en højesteretsdom om at tilbagebetale mellem 15 og 20 millioner kroner til flere hundrede syge borgere. De op mod 300 borgere, der ulovligt har fået frataget deres sygedagpenge de seneste tre år, står til at kunne få deres penge tilbage. Derimod får flere hundrede andre en lang næse, efter at især det private Falck Jobservice længere tilbage i tiden ulovligt fratog dem deres sygedagpenge, skriver JyskeVestkysten.

- Det er meget utrygt for borgernes retssikkerhed, at en kommune ikke vil følge en afgørelse fra Højesteret. Det er vi stærkt utilfredse med. Vi agter at afsøge alle muligheder for at forfølge sagen helt til enden, siger Ellen K. Lykkegaard, socialpolitisk ansvarlig i 3F.

Borgmestre tjener godt på bestyrelsesposter

Honorarer fra bestyrelsesposter giver mange borgmestre halve og hele årslønninger oven i vederlaget. Men gevinsterne falder skævt og skader demokratiet, lyder det fra eksperter.

ben

Af Jonas Sloth Bach
jonas@kommunen.dk

Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Når Rødovres borgmester, Erik Nielsen (S), kigger på sin lønseddel, viser den kun halvdelen af billedet. 55.000 kroner om måneden kaster borgmesterposten i hovedstadskommunen af sig. Det bliver til 660.000 kroner om året, men Erik Nielsens samlede løn er større. Meget stør-

re faktisk. Udover borgmesterposten varetager han således otte bestyrelsesposter og formandskaber i forskellige virksomheder i både privat og offentligt regi. Det giver honorarer på 823.879 kroner hvert år, og det er en ekstraindtjening på 125 procent i forhold til vederlaget som borgmester. Med honorarerne oveni vederlaget når Erik Nielsen op på en samlet årsindtægt på lige knap halvdelen million, og en løn i den størrelsesorden er han ikke

den eneste borgmester om at hive hjem.

76 af landets borgmestre får honorarer fra bestyrelsesarbejde oveni lønpen. Det viser en opgørelse over borgmestrenes vederlag og honorarer, som *Kommunen* har lavet. Og ekstraindtægten er til at få øje på. I gennemsnit får de 76 borgmestre 185.267 kroner årlig for deres bestyrelsesarbejde. Det svarer til en gennemsnitlig bonus på 25 procent oveni lønnen. De mange honorarer trækker den samlede gennemsnitsløn for borgmestre kraftigt i vejret. Kigger man på samtlige 98 borgmestre i landet, ligger de på en årsløn på lige knap 850.000 kroner i gennemsnit, når man medregner indkomsten fra bestyrelsesarbejdet.

Fordelingen af lukrative bestyrelsesposter varierer meget fra kommune til kommune, og det gør det svært at sammenligne borgmestrenes lønninger uden at kigge på honorarerne, mener professor ved Institut for Samfundsvidenskab på Roskilde Universitet Jacob Torfing.

- Nogle borgmestre har bestemt en stor økonomisk gevinst ved at sidde i diverse bestyrelser, men det er langt fra alle. Den kommunale praksis varierer, og nogle ste-

125 procent får Rødovres borgmester Erik Nielsen (S) oveni sin lønpose via honorarer på i alt 823.879. Det er en større bonus end nogen anden borgmester.

der deles disse poster ret jævnt ud, mens det andre steder er borgmesteren, der hamstrer, siger han.

Lønstigninger ønskes

15 borgmestre tjener over en million kroner om året, når man medregner deres hono-

rarer. Alligevel efterspørger Erik Nielsen og landets øvrige borgmestre sammen med KL massive stigninger i vederlaget for borgmesterposten. Siden 1994 har både folketingspolitikere, kommunalt og statsligt ansatte embedsmænd oplevet lønstigninger

på over 80 procent, viser en oversigt, som KL har lavet. I samme periode har borgmestrene til sammenligning måttet nøjes med lønstigninger på 43 procent. Og det er

» Artiklen fortsætter på næste side

“Det er skadeligt for demokratiet, og derfor burde der være nogle klare regler på området og en snak om, hvordan eksisterende tommelfingerregler håndhæves.”

Jacob Torfing, professor ved Institut for Samfundsvidenskab på Roskilde Universitet

leder

Det bedste forsvar er et angreb

Kommunerne er sat under økonomisk pres udefra af flygtningestrømmen og oppefra af landspolitikere, som kræver årlige bidrag til at omprioritere for. På KØF skal KL samle trådene til en politisk forårssæson, som vil vise, om der bliver råd til både velfærd og valgløfter.

Den økonomiske krise betød en stram spændetrøje om det kommunale selvstyre - det er sket med udgiftslofter, sanktioner og gentagne effektiviseringskrav. Og kommunerne har leveret på det hele, har KL stolt kunnet gentage.

Men at stramningerne fortsætter med et omprioriteringsbidrag, selvom den økonomiske krise nu officielt er slut, hører ikke med til nødvendighedens politik - specielt ikke, når det velkendte velfærdsregnestykke ikke længere kun skal tage højde for en voksende andel af ældre i befolkningen, men også en helt ny befolkningstilvækst - svarende til en ny kommune årligt.

Mens der skal diskuteres politikerlønninger, skal byrådene kort sagt også forsvare deres decentrale handlekraft, så det ikke bliver ren symbolik at være i lokalpolitik. Og fra flere sider i det kommunale system lyder analysen, at det kræver et langt mere offensivt KL i 2016.

De skal give landspolitikerne et rap over nallerne, når de stikker deres lange fingre ned i kommunekasserne og tager til deres egen honningkrukke, mens de efterlader sværmen af bier til de lokalvalgte. De skal have gjort det klart, at skal kommunerne løse den kolossale velfærdsopgave, der følger med flygtningestrømmen sydfra, så skal de have hjælp oppefra med nogle økonomiske rammer, der er vidende nok til, at der er råd til at gøre det ordentligt.

Indadrettet modoffensiv

Der er gode muligheder for KL for at spille det storpolitiske spil overfor en regering med et svagt parlamentarisk grundlag og et velfærdsflertal imod sig. Men det kræver først og fremmest, at kommunerne kan samle sig på tværs af partiskel og geografi om at levere modspil og egne løsninger på de udfordringer, landspolitikerne ikke håndterer. Et udspil om at lave klyngebyer for flygtningene betalt af staten gav i december en god indikation på, at det kan lykkes - men der er stadig lang vej til at få forslaget igennem landspolitisk.

KL's økonomiske modoffensiv er indtil videre mest rettet indad. Et styrings- og effektiviseringsprogram er sat i gang for at styrke vidensdelingen kommunerne imellem og forhåbentlig samle vidensskyts til at argumentere

”Faren er [...] at man bliver Claus Hjort Frederiksens nyttige idiot for at finde mere finansiering til den private velfærd, som statsministeren har omdøbt det, vi før kendte som skattelettelse, til.”

skarper mod regeringen og Finansministeriet. Men kan KL reelt ramme staten på effektivisering og afbureaukratisering?

Faren er, at man giver Finansministeriet flere gode ideer til at stramme grebet om kommunerne - at man bliver Claus Hjort Frederiksens nyttige idiot for at finde mere finansiering til den private velfærd, som statsministeren har omdøbt det, vi før kendte som skattelettelse, til. Løkke har lovet skattelettelse i 2016, mens Dansk Folkeparti ikke kan se råde-

rummet til det. Pengene fra omprioriteringsbidraget skal derimod gå til en ny form for udligning mellem kommunerne, har Kristian Thulesen Dahl fortalt - det bliver et svært forlig at lande for V-regeringen, der også har et jysk bagland, som hungre efter bedre balance.

Decentral medvind

Derfor kan det også være fornuftigt for regeringen at give kommunerne lidt decentral medvind ovenpå 2015's flygtninge- og omprioriteringschok - der er landspolitisk pres nok at se til, så hvorfor også skaffe sig et baglands politisk pres, fordi man ikke leverer ordentlige økonomiske rammer frem mod 2017?

Det er et lokalvalgår, hvor det hurtigt kan blive kedeligt for både kommunalpolitikere og landspolitikere at skulle sælge budskaber til borgerne om, at de må leve med discountservice, selvom vi overordnet set igen har vækst i økonomien.

På Kommunaløkonomisk Forum er der lagt op til at diskutere, hvilke rammer der skal sættes for, at kommunerne kan levere mere effektivt fremover. Måske det burde give anledning til en langt mere offensiv rammefortælling om at få rettet op på de fejl, landspolitikerne lavede i 2015.

- Redaktionen

« **Fortsat fra side 3**

helt urimeligt, mener Erik Nielsen.

- Jeg plæderer ikke for, at borgmestre skal være lønførende - jeg prøver bare at sige, at vi er nødt til at finde en mekanisme, der kan bringe os tilbage i rimelig stand. Men jeg er måske ikke den bedste at sende forrest, specielt når diskussionen handler om lønninger, som meget ofte bliver karikeret til at være noget, hvor man bare skraber til sig, siger han. Erik Nielsen har derfor også en klar forventning om, at Vederlagskommissionen udover lønstigninger lægger op til indførelse af en reguleringsmekanisme, der skal sikre, at vederlaget i fremtiden følger den øvrige lønudvikling, når deres rapport offentliggøres mandag den 18. januar.

På forhånd er den politiske opbakning til kommissionens anbefaling om en 30 procents lønstigning for borgmestre forsvundet. Forslaget, der efter sigende modsvares af dårligere pensions- og skattevilkår, svarer ellers til den lønstigning på 29,2 procent, som de øvrige danske byrådsmedlemmer fik i foråret 2014, og det er kun rimeligt, mener KL.

- Udgangspunktet må være, at man får opreguleret lønnen i forhold til det efterslæb, man har oplevet de sidste godt tyve år, lyder det fra KL-formand og Kalundborg-borgmester Martin Damm, der med lige knap 600.000 kroner indtager en fjerdeplads på listen over borgmestre med størst årsindkomst fra bestyrelsesarbejde.

Demokratisk dilemma

Når honorarerne for bestyrelsesposterne er så store, at det i flere tilfælde er nok til at fordoble en borgmesterløn, er der også en risiko for, at de lukrative hverv i sig selv bliver til et element i forhandlingen om konstitueringen i landets byråd. Det er der talrige

Kalundborgs borgmester Martin Damm (V) kan primært takke KL for at få godt 80 procent oveni sit borgmestervederlag. I alt tjener han knap 1,4 million kroner om året.

eksempler på. I Dragør tog Socialdemokraternes Allan Holst sig betalt med to bestyrelsesposter som kommunens repræsentant i Hofor mod at indgå i en konstituering, der placerede borgmesterkæden om halsen på Venstre-manden Eik Dahl Bidstrup. Det indbringer nu Allan Holst 227.083 kroner om året, mens hans samlede løn når op på 589.370 kroner eller kun en anelse mindre end borgmesterens løn i Dragør. At honorarer på den måde bliver hård politisk valuta, udgør et demokratisk problem, mener professor Jacob Tørfing.

- Det er skadeligt for demokratiet, og derfor burde der være nogle klare regler på området og en snak om, hvordan eksisterende tommelfingerregler håndhæves, siger han.

Gennemsnitligt honorar for landets borgmestre
143.676 kroner om året

Samtidig er bestyrelsesarbejdet også en tidskrævende opgave, hvis man skal tro borgmestrene. I Rødovre anslår borgmester Erik Nielsen, at han arbejder 80 timer om ugen, og selvom han ikke vil sætte tal på, hvor mange af de timer der går til bestyrelsesopgaver, mener han ikke, at han bliver overbetalt for sit engagement i selskaber som Realdania, KommuneKredit, Kombit og Vestforbrænding.

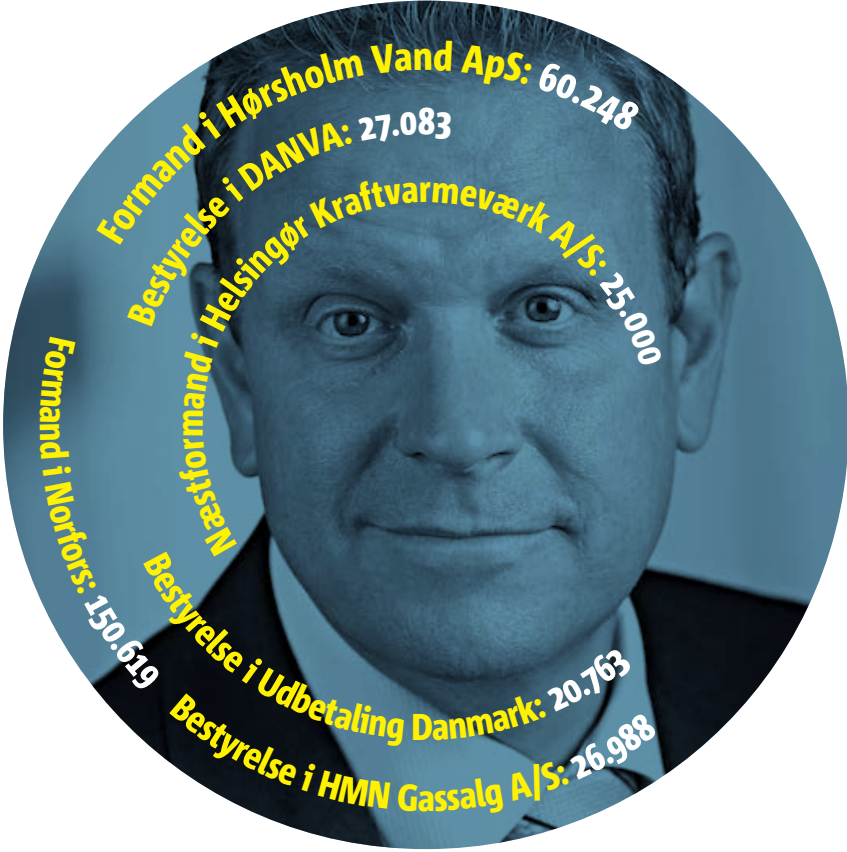
- Vi er jo slet ikke oppe at ramme, hvad man giver bestyrelsesmedlemmer i den private sektor, som man kan sammenligne sig med, siger han.

Honorarer kan modregnes
En mulig løsning kunne være at modregne honorarer fra bestyrelsesposter helt eller delvis i borgmestrenes og de øvrige byrådsmedlemmers vederlag. På den måde ville den økonomiske gevinst ved at involvere sig i bestyrelsesarbejde minimeres, så det i højere grad bliver den politiske indflydelse, det handler om. For Erik Nielsen er den politiske indflydelse den altoverskyggende årsag til at engagere sig i bestyrelsesarbejdet i eksempelvis Vestforbrænding.

- Jeg sidder ikke i Vestforbrændings bestyrelse for honorarets skyld; jeg sidder der for at pleje kommunens interesser, og det ville jeg under alle omstændigheder gøre,

siger han. Og netop derfor mener han også sagtens man kan overveje, om bestyrelsesposter i kommunale selskaber skal honoreres.

- Ved bestyrelser i virksomheder, som kommunen selv ejer eller er medejer af, mener jeg godt, man kan overveje,

De 300.000 kroner, som Morten Slotved (K) gik ned i løn ved at blive borgmester, henter han hjem i honorarer. ‘Men det er jo stadig en forholdsvis markant lav løn,’ mener han.

Gennemsnitlig årsløn for landets borgmestre
848.262 incl. honoraer

om man nødvendigvis skal have løn for det, siger Erik Nielsen.

I Hørsholm lægger borgmester Morten Slotved (K) ikke skjul på, at han er utilfreds med sit vederlag på godt 600.000. Og derfor mener han heller ikke, det ville være rimeligt at modregne de godt 300.000, han tjener på bestyrelsesarbejde. Som formand i Norfors modtager han et honorar på 150.000, men der følger en stor arbejdsopgave med.

- Det er en virksomhed med en omsætning på 400 millioner, og en virksomhed, der investerer for en milliard over tre år, er en voldsomt stor virksomhed, og jeg sidder med ansvaret. Jeg påtager mig en risiko, og det er det, jeg bliver belønnet for, siger Morten Slotved.

Samtidig erkender han, at han ikke ville have fået nogen af sine bestyrelsesposter, hvis ikke han var borgmester, og derfor burde man måske hellere helt droppe honorarerne og så give borgmestrene et eftertrykkeligt lønloft, mener han.

- Jeg tjener 50 procent ekstra i honorarer; det er voldsomt meget, og jeg synes også, det siger noget om proportionerne - at min faste løn er meget lav, siger han og sætter kommunaldirektørens løn på

“Jeg tjener 50 procent ekstra i honorarer; det er voldsomt meget, og jeg synes også, det siger noget om proportionerne - at min faste løn er meget lav.”

Morten Slotved (K), borgmester i Hørsholm

godt 1,2 millioner kroner som pejlemærke for en fremtidig lønstigning til sig selv.

KL-formand Martin Damm mener ikke, at honorarer overhovedet har en plads i diskussionen om borgmestrenes løn.

- De, der ingenting får i honorar, kan ikke leve af, at der er en borgmester et andet sted, der har nogle bestyrelsesposter, som han udtrykker det. Samtidig understreger han, at der skal være en konstant økonomisk gevinst ved at engagere sig i bestyrelsesarbejdet, sådan som han selv gør det i både KL, ATP og Kalundborg Forsyning.

- Hvis en kommunalt ansat tog en avisrute eller fik et ekstra job om aftenen eller i weekenden, ville man jo ikke sige til dem, at de ikke måtte få løn, siger han.

Det knager i værdifællesskabet

strategi

Af Anders Frandsen, Public Affairs Director i Rud Pedersen Public Affairs

”Jeg står ikke og kører op i hovedet på dig, om du historisk har afgivet nogle løfter om efterløn eller dagpenge - det er ikke dét, det handler om”.

De, som fulgte TV2's debat om forbeholdsaftemeningen, spidsede øren, da statsminister Lars Løkke Rasmussen pludselig affyrede alle kanoner og for åben skærm gav Dansk Folkepartis formand Kristian Thulesen Dahl det glatte lag. Det efterlod lidt samme fornemmelse som, når proppen ryger af flasken til familiefesten, og der pludselig falder et par knubbede og uovervejede ord.

De efterfølgende debatter viste imidlertid, at det ikke var en enlig finke, der var røget af panden. De to partiledere fortsatte tværtimod med et brødt mundhuggeri i meget direkte og kontante vendinger.

Kristian Thulesen Dahl trak sig sejrrikt ud af denne indledende holmgang, eftersom danskerne sagde klart nej den 3. december. Omvendt var det svært at høre denne buldren og bragen som andet end ouverturen til et 2016, hvor fronterne mellem DF og Venstre bliver trukket hårdere op. Og her er det ikke helt så sikkert, at Kristian Thulesen Dahl trækker det længste strå.

Valgresultatet den 18. juni betyder i hvert fald, at samarbejdet mellem DF og Venstre kommer til at foregå i et væsentligt andet kli-

ma end i 2001. Dengang byggede Venstre på ”Hjort-doktrinen”, opkaldt efter Claus Hjort Frederiksen, om, at man ikke måtte tabe valg på velfærdsspørgsmål. Af samme grund var det opportunt at have et velkørende Dansk Folkeparti til at holde de reformhungrende og skattesænkende Konservative i ave.

Derudover var også en klar forståelse af, at Dansk Folkeparti havde en solid krog til at trække klassiske socialdemokratiske vælgere henover midten - og dermed fastholde statsministerposten på Venstre-hænder.

Man kan derfor ikke komme udenom, at Venstre anført af Claus Hjort Frederiksen og Anders Fogh Rasmussen var stærkt medvirkende til at opbygge Dansk Folkeparti.

Det gjaldt ikke blot mængden af flæsketeg og smørrebrød, som blev indtaget i forbrødre fællesskab, men ligeledes tilrettelæggelsen af store forlig, der dramaturgisk altid blev gennemført med Dansk Folkeparti i en ledende rolle. En disciplin, der næsten blev forædlet til en kunstart i forbindelse med de årlige finanslove, hvor Kristian Thulesen Dahl med røntgensyn kunne gennemskue alle finanslovens krummelurer og detaljer for til sidst at udfri nødstedte pensionister og andre udsatte grupper.

Eller da Pia Kjærsgaard i 2006 fik lov til at etablere hierarkiet i blå blok ved for åben skærm at fyre den konservative fødevareminister Lars Barfoed. I øvrigt samme år, som Claus Hjort Frederiksen kundgjorde, at Venstre havde et værdifællesskab med DF. I dag forekommer det mærkværdigt, at den udmelding skulle være kontroversiel, men dengang gav det dønninger på Slotsholmen, at Danmarks Liberale Parti blandede blod og ånd med ”pianisterne”.

Hjort-doktrinen er efterhånden erklæret død

”Ikke desto mindre har valget i juni skabt en markant anderledes situation. For nok var det formålstjenligt op gennem nullerne at have et velfungerende Dansk Folkeparti i en fornuftig størrelse, men det var selvsagt aldrig hensigten, at de skulle blive større end Venstre.”

lige så mange gange, som Socialdemokraterne er blevet afæsket ”en stor samfundsfortælling”. Desuagtet kan man ikke underkende, at den gav Venstre tre valgsejre i træk og på den vis er solidt politisk håndværk.

Buldrende uholdbart

Ikke desto mindre har valget i juni skabt en markant anderledes situation. For nok var det formålstjenligt op gennem nullerne at have et velfungerende Dansk Folkeparti i en fornuftig størrelse, men det var selvsagt aldrig hensigten, at de skulle blive større end Venstre.

Det er indlysende, at det på den lange bane er buldrende uholdbart for Venstre at være det næststørste parti i blå blok, især når de selv tabte 160.000 vælgere, netto, til DF.

Meget tyder da også på, at Lars Løkke Rasmussen har valgt en mere offensiv kurs overfor samarbejdspartneren. Finanslovsaftalen blev denne gang ikke tilrettelagt efter, at DF skulle uddele milde gaver. Tværtimod var det Liberal Alliance og Konservative, som kunne række armene i vejret for at hjemtage sejre på henholdsvis registreringsafgift og grundskyld.

Samtidig er manøvrerummet også blevet mere begrænset for Kristian Thulesen Dahl. Dels har Socialdemokraterne formand, Mette

Frederiksen, klart tilkendegivet, at hun ikke laver store forlig, for eksempel på dagpengeområdet, med et alternativt flertal, dels er det svært at forestille sig, at Kristian Thulesen Dahl har nogen synderlig lyst til at trække stikket på en borgerlig regering med risiko for at overlade roret til Johanne Schmidt-Nielsen, Morten Østergaard og Uffe Elbæk, når fædrelandet står overfor et flygtningepres af hidtil uset omfang.

Et gammelt mundheld siger: ”Så længe det knager, så holder det”. Kristian Thulesen Dahl kan formentlig leve med, at DF falder lidt i målingerne. Til gengæld kan Venstre i det lange løb ikke leve med at være det næststørste parti i blå blok. Der skal altså vindes nogle stemmer tilbage. Det kræver, at Venstre selv har en stærk politik - men første skridt er at lade være med at servere DF sejre på et sølvfad. Der kommer ikke til at blive givet ved dørene i 2016, og der kommer nok heller ikke til at blive talt helt så varmhjertet om værdifællesskab. ●

VI SKAL HAVE EN NY STÆRK MEDSPILLER ADMINISTRERENDE DIREKTØR TIL HOLBÆK KOMMUNE

Under overskriften, ”En stærk medspiller” satte Byrådet i Holbæk Kommune den 1. januar 2015 en fuldstændig ny ramme om den administrative organisation der – konsekvent – er blevet indrettet efter 6 kerneopgaver.

Dette mindset udfordrer den klassiske kommunale organisation på mange måder. For det kræver, at man ser på tværs af fagligheder, men også på tværs af organisationer og det udviser skellet imellem kommunen, dens borgere, foreninger og virksomheder. Det er netop et medspil. Det er her fremtidens velfærdsløsninger skal findes og det betyder, at der skal være konstant opmærksomhed på de dokumenterede effekter af de nye indsatser.

I alle de delelementer du som Holbæk Kommunes nye administrerende direktør skal kunne se dig selv i, vil fastholdelsen og videreudviklingen af dette mindset være det vigtigste. Det er her dit topledere-DNA for alvor skal folde sig ud.

Når 5.000 medspillere i øvrigt skal have ny øverste chef, kan man selvfølgelig tillade sig at have visse forventninger.

Du skal personligt kunne motivere organisationen, så også bagerste stolerække kan få øje på dit engagement. Det sker blandt andet, fordi du kommunikerer og formidler på flot niveau. Du skal ville forandringer men samtidigt medsikre, at det foregår

i det rigtige tempo, sammen med borgere, virksomheder, foreninger og samarbejdspartnere.

Du skal evne at skabe relationer til andre mennesker, og du skal være grundfæstet i din accept af demokratiet, så du formår at respektere – men også respektfuldt at udfordre – byrådet og være ”alles” administrerende direktør. Vi har kort sagt brug for en stærk medspiller – er det dig?

Ansættelse sker på kontraktvilkår og lønnen udgør kr. 1.355.000 (1.10.2015-niveau). Dertil kommer pension og tillæg for kontraktansættelse (20%).

Yderligere oplysninger

kan fås hos Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller borgmester Søren Kjærsgaard, tlf. 7236 6040. Læs i øvrigt mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk og på www.holbaek.dk.

Ansøgning

Ansøgningen sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk så den er modtaget senest den 5. februar 2016 kl. 8.00.

Minister afviser grønt investeringspres

De kommuner, der ønsker at droppe deres investeringer i sort energi, må selv sørge for, at det bliver muligt i praksis. Sådan lyder svaret fra erhvervs- og vækstministeren ovenpå en artikel bragt i *Kommunen* i december. Klimaet er ikke regeringens prioritering, mener SF.

o efterspørgsel

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Erhvervs- og vækstminister Troels Lund Poulsen (V) vil ikke blande sig i, hvorvidt det bør være muligt for kommuner at investere i investeringsforeninger, der udelukker sorte kul-, olie- og gasproducenter.

- Det er medlemmerne i en investeringsforening, der bestemmer, hvordan foreningen skal investere sine midler, indleder ministeren sit svar på et \$20-spørgsmål stillet af SF på baggrund af en artikel bragt i *Kommunen* i december.

Her beskrev vi, hvordan flere kommuner er gået i gang med at undersøge mulighederne for at droppe deres investeringer i kul-, olie- og gasselskaber, men at de største banker endnu ikke tilbyder fossilfri investeringsforeninger, selvom de findes lige på den anden side af sundet i Sverige.

- Vi har lige haft et Paris-topmøde, og vi ved allesammen, at vi skal stoppe med at investere i kul og olie for at kunne leve op til vores forpligtelser. Når der så endda er et lokalt

ønske om ikke at bruge skatteydernes penge på fossile investeringer, så ville jeg jo bare høre ministeren, om det ikke var noget, han kunne hjælpe med, forklarer erhvervsordfører Lisbeth Bech Poulsen (SF), som har stillet spørgsmålet.

Men udbuddet må drives af efterspørgsel fremfor et politisk ønske, mener Troels Lund Poulsen.

- Hvis tilstrækkeligt mange investorer stiller sig bag et ønske om en "fossilfri" investeringspolitik, må man lægge til grund, at foreningens bestyrelse vil imødekomme ønsket og oprette en afdeling, der foretager den type investeringer, skriver han i sit svar.

Ny bevægelse

En lang række byer som San Francisco og Oslo har valgt at droppe deres investeringer i fossil energi, ligesom også et universitet som Harvard har gjort. Derfor ærgrer det også Lisbeth Bech Poulsen, at det umiddelbart ikke er muligt for de danske kommuner at gøre det samme uden helt at skulle droppe at investere i aktier.

- Det er simpelthen så reaktionært af bankerne. Rundt om i verden er der alle mulige, der gerne vil gå foran på det her område og siger: Vi kan lige så godt omlægge i

Kommunen beskrev i december, hvordan kommuner tvinges til at investere i olie og andre fossile brændstoffer, fordi danske banker - ulig banker i eksempelvis Sverige - ikke tilbyder alternative grønne investeringsmuligheder.

tionært af bankerne. Rundt om i verden er der alle mulige, der gerne vil gå foran på det her område og siger: Vi kan lige så godt omlægge i

dag, for det kommer til at koste os på sigt ikke at gøre det, siger hun.

Derfor så hun gerne, at erhvervs- og vækstministe-

ren havde taget en snak med finanssektoren om at gøre det muligt - ikke med lovgivning, men ved dialog, ligesom man tidligere har set det med

“Hvis tilstrækkeligt mange investorer stiller sig bag et ønske om en ”fossilfri” investeringspolitik, må man lægge til grund, at foreningens bestyrelse vil imødekomme ønsket og oprette en afdeling, der foretager den type investeringer.”

Troels Lund Poulsen (V),
erhvervs- og vækstminister

overvågning af kunderne i forsikringsbranchen.

- Der er mange muligheder for at sende et politisk signal om, at det er den her retning, vi gerne vil i. Men det gør ministeren ikke. Klimadagsordenen er ikke regeringens prioritering - det har vi jo også set på en lang række andre områder, forklarer SF'eren, der nu håber, at efterspørgslen på finansmarkedet bliver stor nok til, at bankerne kan se fornuften i de fossilfri investeringsforeninger.

- Jeg ved, at vores SF-byrådder rundtom i kommunerne vil arbejde på, at der kommer et lokalt pres udefra for at få gjort det her muligt. Hvis det bliver mange byråds vedtagne politik, at de ikke ønsker at investere sort, så skal bankerne da være tonedøve for ikke at reagere på det, siger hun. o

V i Skanderborg søger borgmesterkandidat i jobannonce

Er du god på de sociale medier og bosat i Skanderborg, kan du blive Venstres borgmesterkandidat i den jyske by.

o forkant

Fra Ritzau

Venstre i Skanderborg har taget en noget utraditionel metode i brug for at finde en spidskandidat, der kan fravriste Socialdemokraterne borgmesterposten i byen.

Ifølge Jyllands-Posten har partiet indrykket annoncer i flere lokale ugeaviser, hvor jobbet som borgmesterkandidat så at sige bliver slået op.

Ifølge jobopslaget skal den rette ansøger være stærk i formidling, både i skrift og tale, og en rutineret bruger af

“Det er mere for at vise, at vi kører en åben proces. Den eneste betingelse er, at man er medlem af Venstre.”

Jens Erik Sørensen, formand for Venstre i Skanderborg

sociale medier. Samtidig er der krav om, at personen skal være medlem af Venstre, men er man ikke det allerede, er det fint, hvis man melder sig ind i morgen, forklarer Jens Erik Sørensen, der er formand for Venstre i Skanderborg, til Jyllands-Posten.

Normalt vælges en borgme-

sterkandidat blandt de medlemmer, partierne i forvejen har i en kommune. Og Jan Erik Sørensen understreger, at jobopslaget ikke skyldes, at Venstre ikke har fuld tillid til dem, der i dag indgår i politiske arbejde.

- Det er mere for at vise, at vi kører en åben proces. Den eneste betingelse er, at man er medlem af Venstre, siger han.

Partiet tilbyder ifølge jobopslaget ingen løn, men hvis det lykkes at erobre borgmesterposten, vil der naturligvis vente en borgmestergage efter kommunalvalget i 2017.

VENSTRE

i Skanderborg Kommune

Venstre i Skanderborg søger borgmesterkandidat

Er du personen:

- Som er politisk lærenærvende, visionær og udviklende i tanker og handling, og har en liberal tilgang til samarbejde mellem kommune og borgere?
- Som ser et uløst potentiale i Skanderborg Kommune?
- Der er klar til at tage foretøjet i Venstres valgkamp frem mod kommunalvalget i 2017, og som kan motivere og inspirere Venstres øvrige kandidater?

Kvalifikationer:

- Din styrke er formidling i tale og skrift. Du er rutineret bruger af sociale medier. Du bevarer roen og overblikket i situationer, hvor du udfordres af politiske mod- og modspillere på dine holdninger, ideer og visioner.
- Du ser dig selv som den politiske leder af en kommune med 60.000 borgere samt en kommunal arbejdsplads med 5.000 ansatte.
- Du er bosat og medlem af Venstre i Skanderborg Kommune og er valgbar til kommunalvalget ifølge gældende regler.

Venstre i Skanderborg Kommune lægger vægt på:

- At skabe en kommune med størst mulig bæredygtig vækst.
- At effektivisere, rationalisere og regelforenkle.
- At reducere det samlede kommunale skattetryk.
- At Skanderborg skal være mulighedsens kommune.

Vi tilbyder:

Ingen løn, men fuld opbakning fra Venstres medlemmer i Skanderborg Kommune, et organisatorisk bagland med stor erfaring i valgkamp og et valgbudget, der kan understøtte den valgte strategi.

For den rette person, er der mulighed for at avancere fra kandidat til borgmester efter 1. januar 2018.

Har du spørgsmål eller er du interesseret, kan du kontakte kommuneforeningens formand, Jens Erik Sørensen på:

Mail: skanderborg.venstre@gmail.com
Mobil: 60 29 06 14

Sidste frist for at ansøge er den 20. januar 2016

Venstres annonce er blevet flittigt delt på de sociale medier, ikke mindst blandt politisk interesserede, så man ikke nogen bider på?

Curlingbørnernes børn truer budgetterne

Man plejer at sige, at ”kært barn har mange navne”, men sætningen har altid fyldt mig med bekymring, for det må da være voldsomt forvirrende for det stakkels barn? Man kan selvfølgelig sige, at tendensen rent faktisk går i den retning ikke mindst for storbyernes afkom, som i en lind strøm bliver udstyret med både dobbelte fornavne og efternavne, fordi forældrene ikke kan enes om hverken det første eller sidste.

Man kan kun grue for, hvordan det kommer til at gå om en generation, når ”Gargamel-Gareth Damhus-Sørensen Nordquist” bliver voksen og får børn med ”Brittania-Morgensol Aggermose Kvist-Bertelsen”. Om ikke andet kommer det til at afhjælpe problemerne med lærermangel, når første time kan afsættes til, at en lærervikar (eller tilfældig forbipasserende) foretager navneopråbet, der vel næppe kan holdes indenfor en enkelt 45-minutters-lektion.

Det er godt nok en bekymring, der ligger langt ude i fremtiden, men kommunerne kan lige så godt forberede sig på, at der kommer børn med navne, der hverken kan stå på et almindeligt sundheds- eller kørekort eller læses op, uden at man fniser lidt.

Jeg ved godt, at navne, der vil sprænge rammerne i alle offentlige indtastningssystemer, er et af de mindre problemer, danske kommuner står overfor, men med lidt sund negativitet kan man tyde det som et symptom på det, der sker med borgernes forhold til det offentlige:

Folk, der vælger at idømme deres børn navne, der ser ud, som om man har tabt en bog i en blender og bagefter samlet de nærmeste 45 bogstaver op, reflekterer nok ikke voldsomt meget over, hvad andre mennesker tænker om deres livsvalg. Jeg siger ikke, vi skal tilbage til tidligere tiders autoritære gruppepres, hvor frygten for at skille sig negativt ud var en voldsom hæmsko for enhver originalitet og kreativ udfoldelse. Jeg siger bare, at det havde været praktisk, hvis en lille snert af den frygt havde lejret sig et sted i moderne menneskers samvittighed. Altså sagt noget kortere:

Verden ville have været et lykkeligere sted, hvis alle folk ejede en smule af det, man kalder ”skam i livet”.

Krav som kernekompetence

Selvfølgelig må man råbe op, hvis noget går galt, eller man ikke får, hvad man har retskrav på, for der kan jo ske fejl, og det er jo meget praktisk, at den enkelte borger holder øje med, om det sker i hans eller hendes tilfælde. En form for praktisk, decentral uddelegering kan man kalde det. Det er jo en af de mange fantastiske ting ved det danske system, at ydelser bliver tildelt, uden at man skal stå med bøjet hoved og hatten i hånden. (Især i betragtning af, hvor få der i dag går med hat og således i modsat fald skulle ud at anskaffe sig en sådan af deres sparsomme midler).

Men det er klart, at hvis en del af befolkningen bliver alt for dygtig til at råbe op, hvad noget tyder på allerede er sket, så skal resten til at se efter et godt tilbud på hatte: Hvis curlingbørnene knap nok selv har skullet synke modermælken, så er det indlysende, at for dem bliver det at kræve ind en kernekompetence.

Det ved I, der sidder ude i kommunerne, meget bedre end mig, men min oplevelse er, at der allerede findes curlingbørnebørn - altså børn, der er opdraget af forældre, der ryddede enhver forhindring af vejen for dem, og nu selv har fået børn. Mit indtryk er som så meget andet udelukkende dannet af medierne, men det forekommer mig logisk:

Evnen til at hidse sig op og klage over stort set alle avisartikler, man kan finde, er blevet en af nationens fremmeste færdigheder. Eksperter forklarer de her folkelige oprør som et udtryk for de sociale mediers magt, men man kunne også spørge sig selv: Hvorfor skulle cur-

”I mine øjne er den største trussel mod kommunernes budgetter (og deres ansattes mentale sundhed) curlingbørnernes curlingbørn, der er opdraget til, at et nej er noget midlertidigt, der hurtigt bliver trukket tilbage igen.”

lingbørn ændre adfærd, bare fordi de selv er blevet de voksne? Nu har det hele deres barn-dom virket så fint med klynk og klage, så hvorfor ændre fremgangsmåde, bare fordi det er en voksenverden, man forsøger at navigere i?

Selvfølgelig er det blevet nemmere med de sociale medier: Man skal bare indtaste navnet på sin krænker og så taste løs. Ja, man behøver ikke engang besværet med at finde en sendeknap, men bare trykke på retur - så er ens klage ude i verden i et sprog og med en tegnsætning, der tyder på, at den største trussel mod kommunernes økonomi ville være, hvis alle de her kværunter på samme tid rejste deres berettigede krav om at få skolepengene tilbage.

Brok over dyrekort

Brok har altid eksisteret, men min (helt uunderbyggede!) påstand er, at de ting, brokkerne prioriterede at bruge tid på før, var en lille smule vigtigere end dyrekort, Frost-koncerter og hvad sidste års shitsorme nu ellers handlede om. Nu er man vænnet til at brokke sig, til man får sin vilje, helt uden at forholde sig til nogen form for rimelighed, logik eller - ja, skam i livet.

For folk uden skam i livet føler sig stolte, når de presser sig til at få, hvad de ønsker, og dedikerer deres righoldige fritid til en ubrudt

strøm af klagemails til samtlige interesserede (og en hel del andre), lige til de får deres vilje.

Så i mine øjne er den største trussel mod kommunernes budgetter (og deres ansattes mentale sundhed) curlingbørnernes curlingbørn, der er opdraget til, at et nej er noget midlertidigt, der hurtigt bliver trukket tilbage igen.

Hvis flinke og rimelige mennesker hele tiden ryger bag i køen, fordi klagebrigaden fylder for meget, så må man finde en måde at kende dem på, så man i kommunen kan reducere den spildtid, de ellers ville medføre. Et tip er, at man kan tælle stavelserne i navnet og eventuelt se, om de henviser til konkrete paragrafer eller bare skriver ”det synes min mor også!” (Det kan eventuelt være mor selv, der skriver på deres vegne, men det skal man se som en hjælp til at genkende dem).

I virkeligheden er det letteste nok at holde sig til den helt korte huskeregel: ”Kært barn har få navne” eller huske ordsproget ”det hjul, der piber, får al smørelsen” og bare følge de fede spor af smørelse.

Som lægmand aner jeg ikke, om det er lovligt at lave et arkiv over curlingbørn og krænkelsesryttere, men rent praktisk har jeg en fornemmelse af, at det ville være langt det letteste i længden. Held og lykke!

ILLU: IB KJELDSEMARK

Af Sebastian Dorset

Sebastian Dorset er standupkomiker, foredragsholder og skribent. Han er uddannet journalist og har leveret tekster til flere andre danske komikere. I 2008 var han desuden medskribent på Villy Søvndals (SF) taler.

KL-formand Martin Damm (V) vil gå offensivt til værks overfor Finansministeriet til sommerens økonomiforhandlinger. Spørgsmålet er, om han kan leve op til kommunernes forventninger ovenpå omprioriteringsbidraget.

Foto: Rene Schötze / Polfoto

KL vil komme Claus Hjort i forkøbet

Kommunerne skal spille offensivt ud med, hvordan staten kan understøtte effektiviseringer i de kommende økonomiforhandlinger. Derfor har KL startet et styrings- og effektiviseringsprogram. Kritikere frygter, det vil blive kædet sammen med flere sparekrav fra Finansministeriets side.

◉ styrkeforhold

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Fabrin er regeringens skødehund, sagde tidligere SF-formand Villy Søvndal, da KL-formand Erik Fabrin (V) forhandlede om de nye kommuners økonomi med finansminister Thor Pedersen (V) i 2007. Et år, der også bød på både en trepartsaftale og et skatteforlig.

I år er det igen to venstremænd, der tørner sammen i Finansministeriet for at forhandle sig til rette om kommunernes økonomi. Og efter sidste års pludselige opfindelse af et omprioriteringsbidrag vil KL gå offensivt til værks.

- Netop fordi Folketinget nu

har vedtaget omprioriteringsbidraget, så skal de også kunne levere på vores dagsorden, som handler om afbureaukratisering. Der hviler nu et kæmpe ansvar på regeringen på det område, og der vil vi kunne hive konkrete forslag frem, siger KL-formand Martin Damm (V) frem mod Kommunaløkonomisk Forum, der ad flere omgange vil handle om KL's styrings- og effektiviseringsprogram.

Et tiltag, der blev startet op i efteråret med en styregruppe og en række områder, hvor der skal samles erfaringer, som kan sætte en offensiv dagsorden overfor Finansministeriet ved de kommende økonomiforhandlinger.

- Når vi udveksler erfaringer i det her program, så finder vi

også frem til noget unødvendigt bureaukrati, og det vil vi selvfølgelig samle til bunke og tage med til økonomiforhandlingerne, så vi selv kan sætte rammerne for at blive mere effektive, lyder Martin Damms rationale.

Farlig generalisering

En rundspørge blandt 56 kommunale økonomichefer viser, at der er bred enighed om det smarte ved et fælles effektiviseringsprogram. 50 svarer, at de enten er meget enige eller enige i, at det er en god idé. En er uenig, mens fem svarer ved ikke.

- Vi vil gerne være med til at udfordre den statslige sektor på, om der er noget i lovgivning eller regler, som gør, at vi spænder ben for os selv i

"De agerer lidt ligesom grisehandlerens hund Kvik. De sidder og venter på, at Finansministeriet siger: Det' en dansker, så spiser de lunsen og får ros og måske et klap på hovedet."

Simon Pihl Sørensen (S), viceborgmester i Lyngby-Taarbæk Kommune

forhold til at lave en effektiv offentlig sektor, siger formanden for Økonomidirektørforeningen og medlem af programmets styregruppe, Tom Ahmt.

Når økonomicheferne bliver spurgt, om de også tror, effektiviseringsprogrammet kan gavne KL's muligheder ved økonomiforhandlingerne, er der imidlertid en mere udbredt skepsis. 34 er enten

enige eller meget enige, mens 11 er uenige og 11 svarer ved ikke.

- Det risikerer at blive kædet sammen med omprioriteringsbidraget. Og omprioriteringsbidraget kan ikke findes alene ved effektiviseringer, men kræver besparelser, skriver en økonomichef i *Kommunens* rundspørge, mens en anden peger på faren ved at ensrette kommunernes øko-

nomi, da der er store forskelle på både størrelse og geografi.

- Effektivisering er gennemført på forskelligt niveau og omfang i kommunerne. Der kan derfor ikke generaliseres her, uanset hvor gode ideer de måtte få ind i processen, skriver en af økonomicheferne.

Konsulent-lede

Netop problemet med, at effektiviseringer ofte bliver tilrettelagt til at kunne have en vis effekt i alle kommuner trods deres forskelle, er faktisk en af forklaringerne på, at Tom Ahmt ser positivt på KL's styrings- og effektiviseringsprogram.

- Vi vil gerne være med til at præge og sætte en dagsorden, så vi undgår de til tider lidt

5 vigtige ord til KØF

Nedskæring = at gennemføre besparelser ved at begrænse en virksomheds eller en større institutions udgifter; det at gøre noget mindre i mængde, størrelse, omfang og lignende

Effektivisering = at gøre (mere) effektiv især med hensyn til organisering af arbejdsrutine

Omprioritering = at opstille en anden rækkefølge for, hvad der er vigtigst

Serviceniveau = omfang eller grad af service, som ydes af en institution eller virksomhed

Stordriftsfordel = økonomisk fordel, som et firma opnår ved produktion i stor målestok, idet udgiften per enhed mindskes, når der produceres flere enheder

Kilde: Ordnet.dk

løsrevne og typisk konsulent-baserede forslag fra staten om at effektivisere og spare penge på forskellige områder, forklarer han og peger på effektiviseringen af kommunal befordring som et godt eksempel.

Her kom Deloitte i 2012 med en rapport, der viste et stort økonomisk potentiale, og året efter blev det skrevet ind i økonomiaftalen, at kommunerne skulle finde 430 millioner kroner på området frem til 2017. Noget, der har været en god forretning for især Deloitte, som siden er blevet hyret af en række kommuner landet over for at give deres bud på, hvordan der kan effektiviseres.

- Det har almindeligvis været sådan, at der var nogle få penge at hente på ren effekti-

visering, mens rigtig meget af potentialet lå i at sænke sine standarder og sit serviceniveau - men det er jo ikke en effektivisering, det er politik, forklarer Tom Ahmt, som derfor vil arbejde for mere kommunal selvbestemmelse.

- Vi anerkender præmissen om, at staten dikterer, hvordan den finanspolitiske udvikling skal være. Derfor skal kommunerne også kunne levere finansiering ved at gøre tingene anderledes. Men der er en verden til forskel på, om det sker ved, at vi får at vide, vi skal gøre det på en bestemt måde, eller om vi har frihed til selv at gøre det, tilføjer han.

Svag offensiv
Senest har effektiviseringen af beredskabet vakt debat, da

staten helt har droppet at hente deres andel af potentialet, mens kommunerne har knoklet for at nå deres sparemål.

- Det viser ganske fint, hvilken sektor i samfundet der er i stand til at levere, og hvilken der ikke er, siger KL-formand Martin Damm.

Men det viser også, at Finansministeriet bekvemt kan hælde besparelser over på kommunerne uden selv at levere - og med effektiviseringsprogrammet risikerer KL at spille ud med, hvordan det skal ske næste gang, lyder kritikken.

- De agerer lidt ligesom grisehandlerens hund Kvik. De sidder og venter på, at Finansministeriet siger: Det' en dansker, så spiser de lunsen og får ros og måske et klap på

hovedet, siger viceborgmester Simon Pihl Sørensen (S) fra Lyngby-Taarbæk Kommune.

Her stod et muligt KL-exit på dagsordenen i efterårets efterdønninger af, at der var blevet opfundet et omprioriteringsbidrag. Og forventningen er nu klart, at KL træder i karakter som en langt stærkere interesseorganisation.

- Vi har jo arbejdet med effektiviseringer i mange år, og selvfølgelig er der også mere at hente hist og pist. Men lige nu er vi dernede, hvor de ældre må gå med våde bleer og der kun er én aftenvagts på arbejde. KL bør i højere grad diskutere, om der overhovedet er finansiering til den opgaveløsning, vi i kommunerne varetager, siger Simon Pihl Sørensen, der bakkes op af en økonomichef i *Kommunens* rundspørge:

- Vi har i dag kun råd til at give ydelser til borgere med et STORT behov. Dette budskab skal ikke soves ind i pæne ord om effektivisering - så tror man fejlagtigt, det ikke kan mærkes hos nogen.

Svær rolle
Martin Damm understreger, at styrings- og effektiviseringsprogrammet først og fremmest er et internt redskab til kommunerne, men erkender samtidig, at man kan risikere, Finansministeriet vil bruge det til at hive mere finansiering ud af kommunekasserne.

- Det er en risiko, som altid vil være der. Men man kan også vende den om og sige, at med det pres, der er på kommunernes økonomi i øjeblikket, så er det endnu farligere slet ikke at spille med på at få effektiviseret, siger han.

Økonomidirektørforeningens formand henviser til, at kommunerne også skal tage økonomisk samfundsansvar.

- Vi har helt banalt en interesse i at være med til at udvikle det danske velfærdssamfund i forhold til effektiviseringer og få inspiration fra hinanden og udvikle nye løsninger sammen. Det står sort på hvidt i foreningens formålsparagraffer, siger Tom Ahmt.

Simon Pihl Sørensen har ikke det mindste imod, at kommunerne lader sig inspirere af hinanden, men han forventer mere af KL's modoffensiv ved de kommende økonomiforhandlinger end en samling af effektiviseringsforslag.

- Det er regeringens rolle at varetage samfundsfinansierne, og det er KL's opgave at kæmpe for kommunernes sag. Det nytter ikke noget, at man så fortsat leger ressortkontor for Finansministeriet, siger han og kritiserer, at KL i efteråret også kom med forslag til at øge arbejdsudbudet midt i en diskussion om omprioriteringsbidraget og hvorvidt der var et økonomisk råderum i finansloven.

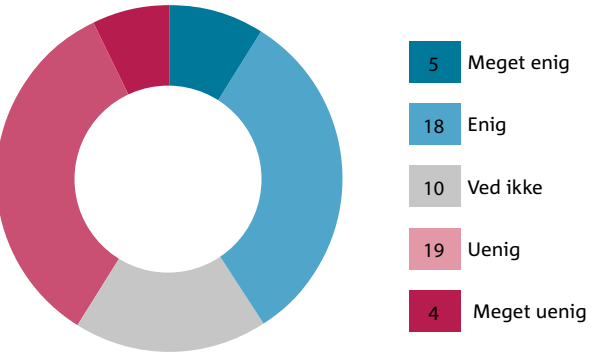
- KL er alt for følgagtig, og når de endelig siger fra, er det med små bjæf, siger Simon Pihl Sørensen. ●

To effektiviseringer:

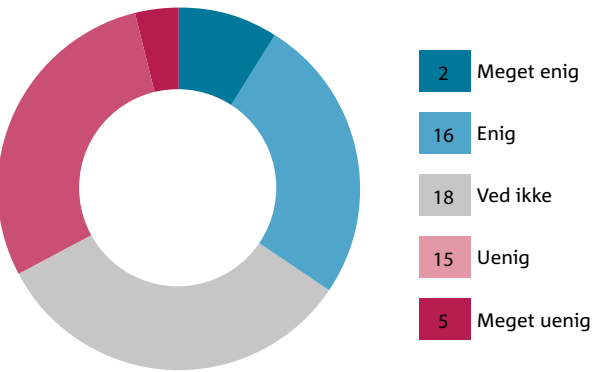
Hvor enig er du i, at overgangen til Udbetaling Danmark har været en vellykket effektivisering?

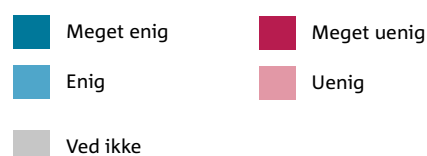
I 2008 aftalte regeringen og KL at se nærmere på, hvordan kommunerne kunne opnå stordriftsfordele ved at samle den sagsbehandling, hvor der er fuldstændig ens krav og rettigheder forbundet med borgernes udbetalinger, i større enheder. En konsulentrapport i 2009 viste et potentiale på 500 millioner årlig ved at samle enhederne for fem konkrete udbetalinger, og det blev aftalt i økonomiaftalen i 2010. I 2012 blev Udbetaling Danmark oprettet under ATP, og siden har diskussionen gået på, hvorvidt det nu også var en god idé. En konsulentrapport viste i 2014, at man med fordel kunne flytte ni områder ekstra til Udbetaling Danmark - det blev i økonomiaftalen til fem. *Kommunens* rundspørge blandt 56 økonomichefer viser, at emnet stadig deler vandene.

Hvor enig er du i, at fusionen af beredskaber har været en vellykket effektivisering?

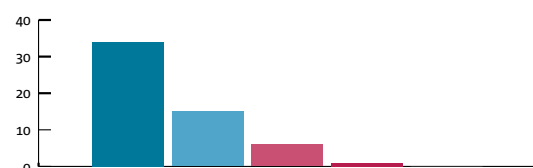
En konsulentrapport om beredskabets budgetter viste i 2012 et stort potentiale ved at ændre strukturen i beredskabet til færre enheder. Efterfølgende nedsatte regeringen et strukturudvalg, som afleverede sine anbefalinger i august 2014 - allerede forinden aftalte regeringen og KL dog at reducere antallet af beredskabscentre fra 87 til 20. Samtidig skulle både staten og KL finde besparelser for et trecifret millionbeløb. Forsvarsminister Peter Christensen (V) har dog i november droppet at finde pengene på statens vegne, ligesom KL opfordrer til, at deres sparekrav bliver set igennem igen. *Kommunens* rundspørge blandt 56 økonomichefer viser en delt opfattelse af forløbet.

Kommunen
rundspørge

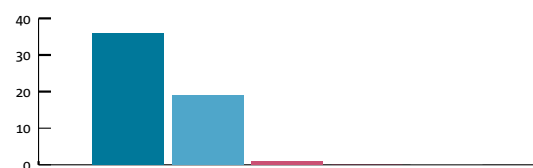
Omprioriteringsbidraget har fået kritik for at skabe stor usikkerhed om kommunernes budgetlægning - især i overslagsårene 2017 og frem.

Hvor enig er du i, at det skaber stor usikkerhed om budgetlægningen i din kommune?

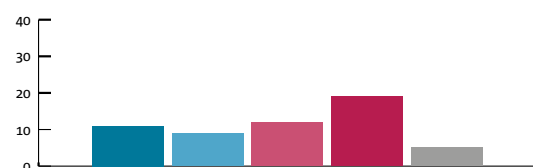
Princippet om, at kommunerne først ved, hvor mange penge de får tilbage i omprioritering efter finanslovsforhandlingerne, har fået kritik for at skabe en stop and go-effekt.

Hvor enig er du i, at det er et problem i din kommune?

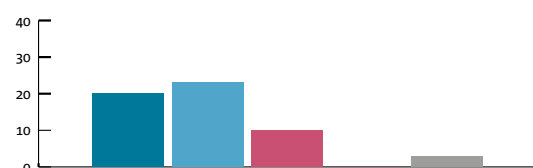
Dansk Folkeparti har meldt ud, at de vil arbejde for fremadrettet at bruge omprioriteringsbidraget til ekstra udligning mellem kommunerne.

Hvor enig er du i, at det er en god idé?

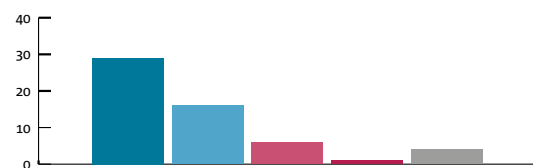

Flygtningestrømmen virker til at fortsætte også i 2016.

Hvor enig er du i, at det skaber usikkerhed om økonomien i din kommune?

Hvor enig er du i, at det i højere grad bør være staten og ikke kommunerne, der står for at tage sig af regningen for det øgede flygtningepres?

Flygtninge og omprioritering gør økonomien usikker

Ni ud af ti økonomichefer angiver, at omprioriteringsbidraget skaber stor usikkerhed om budgetlægningen i deres kommune - tre ud af fire peger på, at flygtningestrømmen samtidig gør økonomien usikker. Der er brug for drastisk handling, mener borgmester.

◦ fremtidsudsigt

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

En uforudsigelig flygtningestrøm og en uforudsigelig finansiering af velfærden.

Kommunernes økonomiske rammer er sat under et gevaldigt pres i 2016 og de kommende år, viser en rundspørge blandt 56 kommunale økonomichefer.

43 svarer, at de enten er meget enige eller enige i, at flygtningestrømmen skaber usikkerhed om økonomien i deres kommune. Og med op imod 50.000 nye borgere om året bliver landspolitikerne nødt til at handle, mener borgmester Steen Christiansen (S) fra Albertslund.

- Det svarer til, at vi får en ny kommune hvert år i øjeblikket. Den faktor sammen med omprioriteringsbidraget truer helt klart med at slå bunden ud af den kommunale økonomi. Der skal ske noget dramatisk i forbindelse med økonomiforhandlingerne i år, siger han.

De senere år har mange kommuner forberedt sig på en stor stigning i andelen af ældre borgere, men med

flygtningestrømmen kan det billede hurtigt ændre sig. Og her spiller omprioriteringsbidraget dårligt med, mener Albertslunds borgmester, som bakkes op af et stort flertal i *Kommunens* rundspørge. 49 ud af 56 økonomichefer angiver, at omprioriteringen skaber stor usikkerhed om budgetlægningen.

- Der er brug for at få gentænkt vores økonomi helt grundlæggende, hvis vi skal kunne løse opgaven i kommunerne, siger Steen Christiansen.

Landspolitisk hurdle

KL har spillet ud med et forslag om at lave klyngebyer til flygtninge administreret af kommunerne, men betalt af staten; Socialdemokraternes og Dansk Folkepartis ønske om statslige flygtningelandsbyer fik forhandlingerne til at strande hos udlændinge- og integrationsminister Inger Støjberg (V) i december, men kan måske passes sammen med KL's udmelding.

45 ud af de 56 økonomichefer angiver, at det i højere grad bør være staten og ikke kommunerne, der tager sig af regningen for flygtningepres-

set. Finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) varslede i et samråd kort før jul, at det vil blive taget op igen til økonomiforhandlingerne.

- Der er ingen tvivl om, at det bliver et stort tema ved de kommende forhandlinger. Og det er også noget, vi har drøftet løbende i forbindelse med de asylstramninger, vi nu gennemfører. Det er ikke sådan, at vi fuldstændig negliger, at der kommer en stor økonomisk udfordring på asylområdet, sagde han.

I samme samråd fortalte Claus Hjort Frederiksen dog også, at der ifølge Finansministeriets prognoser skal bremses kraftigt op i de offentlige anlægsudgifter fra 2017 til 2019. Og også den udsigt kan komme i karambolage med kommunernes økonomi.

- Med de mange nye borgere opstår der et øget behov for børnehaver, skoler og forskellige andre fysiske anlæg. Dem skal vi have mulighed for at få bygget - det er simpelthen en forudsætning for at kunne

løse integrationsopgaven. Og det er alarmerende, at vi bliver sat under så voldsomt et økonomisk pres, siger Steen Christiansen.

V i mindretal

Når det gælder omprioriteringsbidraget, er det især stop and go-effekten ved, at kommunerne om sommeren bliver bedt om at spare en pose penge og så med finansloven alligevel får en del af pengene igen, der får drøje hug fra økonomicheferne. 55 ud af 56 anser det for at være et problem.

- Vi vil gerne sætte de nødvendige besparelser i gang i så god tid som muligt, så vi får de besparelser, som gør mindst ondt. Modsat er der ikke et administrativt ønske om at igangsætte flere besparelser end nødvendigt, skriver en af cheferne i rundspørgen, mens en anden antyder en form for gætteleg om, hvad der sker i finanslovsforhandlingerne.

Venstre har annonceret skatteforhandlinger i 2016, hvor de blandt andet vil bruge penge fra omprioriteringsbidraget. Dansk Folkeparti har derimod meldt ud, at de vil bruge omprioriteringen til at få udlignet mere mellem rige og fattige kommuner - en udmelding, der hurtigt kan splitte kommunerne geografisk alt efter, om de er for eller imod.

I *Kommunens* rundspørge svarer 20 økonomichefer, at det er en god idé at bruge omprioriteringen til mere udligning - 31 svarer det modsatte, mens fem svarer ved ikke.

Flere af de enige tilføjer dog, at et nyt og mere retfærdigt udligningssystem vil være at foretrække fremfor flere lap-peløsninger og puljer.

"Der er brug for at få gentænkt vores økonomi helt grundlæggende, hvis vi skal kunne løse opgaven i kommunerne."

Steen Christiansen (S), borgmester i Albertslund

Vækst på 0,8 udhules af underforbrug

Finansministeriets december-prognose bygger på offentlige budgettal, ikke det reelle forbrug - derfor vil den offentlige vækst i 2016 blive langt lavere end 0,8, forudser SF's finansordfører. Jerngrebet om kommunernes økonomi bør løsnes, mener han.

pyntetal

Af Morten Munkholm
munkholm@kommunen.dk

Nulvækst, 0,6 eller 0,8. Ved valget i juni var der trukket skarpe linjer op mellem blå bloks, rød bloks og Dansk Folkepartis politiske ønsker for den offentlige vækst. Ifølge Finansministeriets økonomiske redegørelse fra december bliver den, som DF ønskede, 0,8 i 2016, men det tal holder næppe i virkeligheden, mener SF's finansordfører Jonas Dahl.

- Når de i Dansk Folkeparti løber jublende rundt og glæder sig over en offentlig vækst på 0,8 procent, så skyldes en stor del af det nogle penge, som kommunerne aldrig kommer til at bruge. En anden del skyldes et øget antal asylsøgere, siger han.

Da Finansministeriets vækstskøn i december bygger på de offentlige budgettal, mens forbruget som regel bli-

ver en del lavere, er det nemlig blevet en vane for Finansministeriet at skyde over målet med deres december-prognose for det offentlige forbrug.

Kommunen har gennemgået de økonomiske redegørelser fra 2009 og frem, og lige siden budgetloven trådte i kraft i 2012, har ministeriet årligt nedjusteret det offentlige forbrug med flere milliarder kroner. Således forudså de i december 2012, at det offentlige forbrug ville vokse med 1,6 procent i 2013 - året efter blev tallet 0,6. I december 2013 forudså ministeriet, at det offentlige forbrug ville vokse med 1,5 - året efter blev det 0,9. I december 2014 forudså de ligeledes en vækst i det offentlige forbrug på 1,5 procent i 2015, men i den seneste opgørelse er det tal nu nedjusteret til 0,8.

- Det viser, at der er et underforbrug i kommunerne, og at vi reelt set nok får en offentlig vækst på 0,1 procent i år. Det er virkelig ikke særlig meget, når man tænker på den demografiske udvikling, siger Jonas Dahl.

Tilsat flygtningetal

Også i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd er de kritiske overfor Finansministeriets vækstforudsigelse i december, som alene fra 2014 til 2015 har nedjusteret det of-

"Når de i Dansk Folkeparti løber jublende rundt og glæder sig over en offentlig vækst på 0,8 procent, så skyldes en stor del af det nogle penge, som kommunerne aldrig kommer til at bruge. En anden del skyldes et øget antal asylsøgere."

Jonas Dahl (SF),
finansordfører

fentlige forbrug med over seks milliarder fra 526,5 til 520,2 milliarder kroner.

Ifølge chefanalytiker Frederik I. Pedersen er 2016-forudsigelsen på 0,8 procent nu især trukket af, at der har vist sig et lavere forbrug i 2015, og at ministeriet har påregnet 1,5 milliard ekstra til asyludgifter. Hvis man korrigerer for de to forhold og bruger det seneste prisskøn for 2016, vil det offentlige forbrug i stedet udvise en minusvækst på 0,1.

- Det, der på overfladen altså lignede en realvækst lige opad Dansk Folkepartis målsætninger, dækker reelt over noget, der ligner nulvækst, forklarer han.

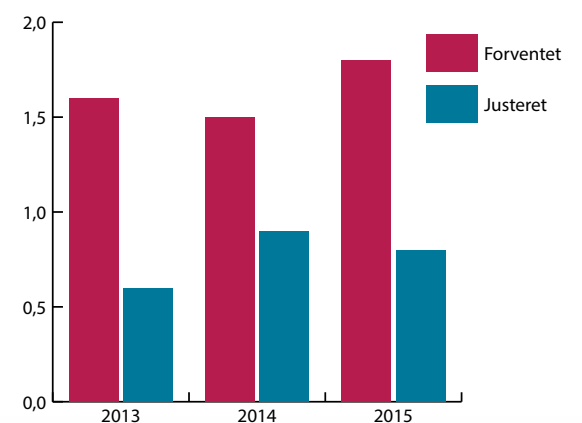
I Danmarks Statistik bruger de som regel tallene fra nationalregnskabet til at opgøre væksten i det offentlige forbrug, og også de tal har de senere år været lavere end Finansministeriets december-redegørelse.

Vil ændre sanktioner

Finansministeriet har løbende forklaret de årlige nedjusteringer af det offentlige forbrug på forskellig vis, men et faktum er, at kommunerne samtidig har brugt flere milliarder kroner mindre end budgetteret, og det er ifølge SF et problem.

- Sanktionerne er for hårde og konsekvenserne for store for kommunerne i forhold til

Økonomisk redegørelse - estimat for vækst i det offentlige forbrug i forhold til de justerede tal ved årets udgang (%)

at kunne gå til grænsen i deres budgetter. Dermed ender alle kommuner med at bruge for lidt, og der er vi nødt til at se på, hvordan vi kan give dem mulighed for at ramme bedre, siger han.

Også Enhedslisten har ønsket et opgør med de hårde budgetsanktioner, men ellers virker der til at være enighed på Christiansborg om, at det har været en succes at få bremsset op for kommunernes overforbrug i nulle-

med den hårde budgetlov fra 2012. Jonas Dahl vil da heller ikke helt fjerne sanktionerne, men i stedet justere dem.

- Vi skal have set på rammerne, og ja, der skal være sanktioner. Men det skal være nogle sanktioner, som gør, at kommunerne kan ramme så tæt på skiven som muligt, så pengene går til velfærd. Det er hele kernen i det her for os, siger han.

45 ud af de 56 økonomichefer, der har deltaget i rundspørgen, angiver, at det i højere grad bør være staten, der tager sig af regningen for flygtningepresset. Foto: Polfoto

Den danske model står i vejen for indslusningsløn

Årets rapport fra Danmarks Statistik om indvandrere i Danmark viser en stadig stigende arbejdsløshed blandt ikke-vestlige indvandrere. Indslusningsløn bliver nævnt af flere som en løsning, men modstandere mener, at den udgør en trussel mod vores arbejdsmarkedsmodel.

o integration

Af Søren Engelbrecht
soren@kommunen.dk

Syriske Manal Tahhan er både en af de heldige og en af de uheldige. Uheldig, fordi hun er flygtet fra krig, trusler og rædsler, havde en ni måneders lang asylproces og ikke blev anerkendt som politisk flygtning, selvom hun mente at kunne bevise det. Heldig, fordi hun til forskel fra mange andre flygtninge er kommet i arbejde. Forskellen

i beskæftigelsesfrekvens mellem ikke-vestlige indvandrere og etniske danskere er så markant, at det skrider på handling.

Blandt ikke-vestlige mænd er flest i arbejde som 35-årige, nemlig 65 procent, mens tallet for mænd med dansk oprindelse er 85. Og nogenlunde samme billede gør sig gældende hos kvinderne. Det viser tal fra Danmarks Statistiks rapport "Indvandrere i Danmark 2015".

På Roskilde Asylcenter,

hvor Manal Tahhan i øjeblikket bor med sin familie, følger tendensen statistikken. Ifølge hende er det dårlige engelsk-kundskaber og for få penge til at rejse til København, der er hovedårsagen - ikke manglen på lyst til at tage et arbejde.

- Jeg bad dem her i centret om at finde mig et arbejde, og jeg var fuldstændig ligeglad med, hvad det var for noget. I starten arbejdede jeg uden at tjene penge, men jeg VILLE arbejde. Det er bedre end at være på sit værelse og lave

ingenting, siger Manal.

Når Manal siger, at hun ikke tjente penge i starten, er det virksomhedspraktik-modellen, hun henviser til. Sammen med løntilskudsordningen er det løsningen, de fleste kommuner bruger for at få flygtninge i arbejde - men ifølge en gruppe af organisationer og især én tænketank er der behov for nye metoder, hvis flere skal have foden indenfor på arbejdsmarkedet.

De peger på en model med indslusningsløn, og beskæftigelsesminister Jørn Neergaard Larsen (V) fastslog i Børsen den 4. januar, at det vil blive et centralt emne i de kommende trepartsforhandlinger.

Ifølge fortalere er løsningen meget simpel: Virksomheder kan indgå aftaler med flygtninge om at betale dem et beløb under mindstelønnen - 70 kroner i timen er det umiddelbare bud fra CEPOS, som har regnet på modellen.

På den måde vil det være lettere for dem at komme ind på arbejdsmarkedet, da de vil være mere attraktive for virksomhederne; de vil hurtigere lære dansk, og efter halvandet til to år skulle de gerne være rykket op i rækkerne til job på overenskomstniveau.

Handler om mindsteløn

Det lyder som opskriften på bedre integration, og det er blandt andre organisationer som Dansk Byggeri, Foreningen Nydanser og Dansk Flygtningehjælp, der bakker op om konceptet bag indslusningsløn.

Men så let går det ikke. Modstanderne råber højt i deres advarsler mod modellen, da de mener, den vil undergrave den danske arbejdsmarkedsmodel, skabe løndumping og fastholde flygtningene i et job med lav

indkomst. En af kritikerne er direktøren i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Lars Andersen, som samtidig mener, at vi allerede har værktøjet til at klare udfordringen, nemlig løntilskudet, og at den reelle dagsorden fra CEPOS i virkeligheden er at sænke mindstelønnen.

- De tror, at de har opfundet noget nyt, men vi har jo allerede en model med indslusningsløn, hvor man kan få løntilskud til op over et år. Ændringen har ikke en snus med indslusningsløn at gøre; det handler bare om, at vi sætter mindstelønnen ned til 70 kroner, siger Lars Andersen.

Mads Lundby Hansen, chef-økonom og vicedirektør i CEPOS, stiller sig uforstående overfor, at der ikke skulle være forskel på de to model-

ler, da løntilskudsordningen delvis er finansieret af skatteborgerne. Her betaler kommunen nemlig en del af flygtningens løn, hvilket også giver virksomheden ekstra administrationsarbejde. Derfor er et af CEPOS' argumenter for indslusningslønnen også, at den er langt mindre bureaukratisk end både virksomhedspraktik og løntilskudsordningen, hvilket ifølge Mads Lundby Hansen får mange flygtninge og virksomheder til at holde sig fra at bruge dem. Men den køber Lars Andersen ikke.

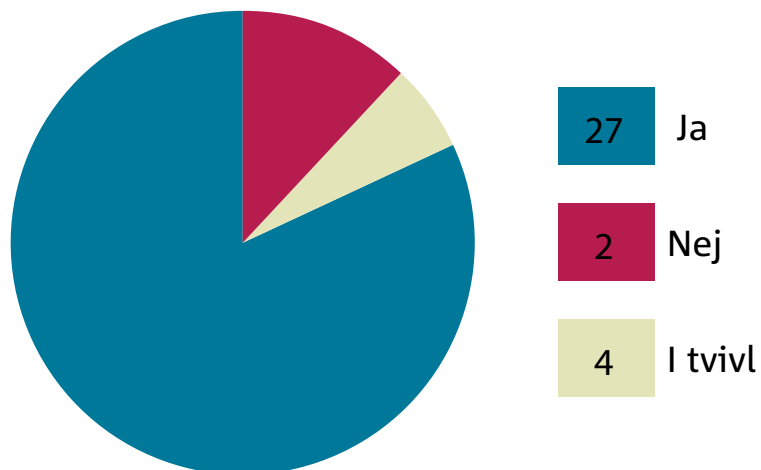
- Hvor lang tid skal de være der, og hvordan skal du kontrollere det? Det er en naiv opfattelse, at indslusningslønnen er mindre bureaukratisk, bare fordi det er noget nyt. Man tror, at det er sådan "sesam, sesam, luk dig op," men der er overhovedet

Ja tak til mindre mindsteløn?

33 beboere på Dansk Røde Kors' asylcenter i Jelling, der alle ventes af få tildelt asyl, blev spurgt:

Vil du tage et job, der giver mindre end mindstelønnen, vel vidende, at dine danske kolleger tjente mere?

Dagene er trivielle og frustrerende for de flygtninge på asylcentre, som hverken er i arbejde eller praktikforløb. De oplever det som kun at spise og sove.

Foto: Mads Nissen / Polfoto

ingen dokumentation for, at det virker, siger Lars Andersen.

Også her er CEPOS' chef-økonom dybt uenig. Han mener nemlig ikke, at det er nødvendigt hverken at overvåge eller kontrollere ordningen - det sørger markedskræfterne selv for, og det er hans klare forventning, at folk får en mærkbart højere løn efter kort tid.

- Hvis du for nylig er kommet til landet og ikke kan sproget, så vil du netop på virksomheden hurtigt lære en del dansk, blive bedre til dit arbejde og dermed øge din værdi. Det behøver man ikke overvågning til; sådan fungerer markedet. Vi sætter vores lid til arbejdsmarkedets parter og markedsmekanismerne, lyder det roligt fra Mads Lundby Hansen.

Flygtninge vil bare arbejde

En af de mest fremtrædende stemmer i debatten har været generalsekretæren i Dansk Flygtningehjælp, Andreas Kamm, som taler for en implementering af indslusningsløn - eller i hvert fald noget i den retning.

Andreas Kamm bryster sig nemlig hverken af at være ekspert i arbejdsmarkedsmodellen eller at have formlen for den konkrete løsning - det er op til arbejdsmarkedets parter. Og han anerkender, at det kan opfattes som en provokation for nogle, at han blander sig og bagefter overlader ansvaret til andre. Men han føler sig nødsaget til at råbe op og tilslutte sig ideen om indslusningsløn, fordi han kender de flygtninge, det handler om, og ved, hvad de ønsker.

- Jeg ved, at de er motivere-

”Først må du stille dig tilfreds med mindre, for arbejdsgiveren vil se de gode kvaliteter i dig, og på den måde vil du finde andre gode job. Det er bedre end at blive på sit værelse og bede om penge.”

Manal Tahhan, syrisk flygtning

de for at få arbejde, og at det er rigtig svært for dem, siger Andreas Kamm og fortsætter:

- De forstår seriøst ikke, at man ikke kan henvende sig til en virksomhed og sige ”hey, hvad vil du give mig?”. De vil gerne lave en deal, men det må de ikke, og derfor kommer de ikke i gang.

Dansk Røde Kors har lavet en kort rundspørge for *Kommunen* blandt beboerne på deres asylcenter i Jelling, og her svarede 27 ud af 33, at de var klar til at arbejde for mindre end mindstelønnen velvidende, at deres danske kolleger tjente mere end dem. Fire var i tvivl, mens tre svarede nej. Der tegner sig et billede af, at flygtninge bare gerne vil arbejde, og det samme gælder Manal Tahhan, da hun bliver spurgt, om det ville være et problem for hende at tage et job til en lavere løn.

- Nej, siger hun uden betænkningstid og griner lidt. Hun vil bare gerne arbejde.

- Mange her på centret siger, at det ikke ville være et problem at arbejde for selv 50 kroner i timen. Livet her er kedeligt, og hvis de fik et arbejde, ville de få danske venner, lære sproget hurtigere og have råd til transport, siger Manal.

Der skal ikke lovgives

Alle tilhængerne af indslusningslønnen understreger, at det er op til arbejdsmarkedets parter at finde en løsning - der skal ikke lovgives på området. Den danske arbejdsmarkedetsmodel rækker mange år tilbage, og alle er sådan set interesserede i at bevare den. Men ifølge Mads Lundby Hansen er det på tide, at der bliver skruet på nogle knapper.

”De tror, at de har opfundet noget nyt, men vi har jo allerede en model med indslusningsløn, hvor man kan få løntilskud til op over et år. Ændringen har ikke en snus med indslusningsløn at gøre; det handler bare om, at vi sætter mindstelønnen ned til 70 kroner”

Lars Andersen, direktør i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd

- Den danske arbejdsmarkedetsmodel er en meget stor succes generelt, men der, hvor den danske model performer dårligt, er på integrationsområdet. Der er vi ikke særlig gode, og det er blandt andet, fordi vi har en relativt høj mindsteløn, siger CEPOS' cheføkonom.

I midten står Dansk Arbejdsgiverforening, som netop er en af de parter, CEPOS og Dansk Flygtningehjælp appellerer til. Her afviser man ikke ideen, men ser det heller ikke som et Columbusæg, der skal implementeres i den fremlagte form.

- Hvis man skal have en snak om indslusningsløn, så skal det foregå indenfor den ramme, som man har til at aftale lønninger. Løn er noget, vi aftaler mellem arbejdsmarkedets parter - ikke offentligt eller i trepartsforhandlinger, siger Berit Toft Fihl, der er chefkonsulent i Dansk Arbejdsgiverforening, og tilføjer, at de har afleveret 67 konkrete forslag til regeringen, der skal være med til at forbedre integrationen af flygtninge på arbejdsmarkedet.

Tag, hvad der er

Manal Tahhan begyndte for tre måneder siden på en fabrik i Høje-Taastrup, men er nu rykket videre til en anden stilling i samme virksomhed. Hun kender ikke meget til den danske arbejdsmarkedetsmodel, men det er hendes erfaring fra fabrikken, at virksomhedsejerne kan tage de rette beslutninger og senere give flygtninge den løn, de er værd. I Syrien var mange vant til at arbejde 12 timer om dagen, så hun mener ikke, at de er kræsne - og det bør de ikke være.

- Hvis jeg sagde, at arbejdet på fabrikken ikke var noget for mig, så ville jeg aldrig finde noget. Ved de fleste job vil du stige i graderne - du kan ikke gå direkte til tops. Først må du stille dig tilfreds med mindre, for arbejdsgiveren vil se de gode kvaliteter i dig, og på den måde vil du finde andre gode job. Det er bedre end at blive på sit værelse og bede om penge, siger Manal.

Folkemødets motor takker af

Når Folkemødet på Bornholm afholdes for sjette gang til juni, bliver det første gang, at chefarangøren ikke hedder Louise Groth-Michelsen, som i sin tid var med til at skabe det.

o privilegeret

Af **Søren Engelbrecht**
soren@kommunen.dk

Louise Groth-Michelsen har ikke ét enkeltstående minde fra de fem folkemøder på Bornholm, der står klart i erindringen. Hun har et for hvert år.

- Hvert år, når borgmesteren på afslutningsdagen siger tak for et godt folkemøde oppe fra scenen, og vi kan mærke, at det har fungeret, siger hun.

Men femte gang, hun hørte ordene udtalt, i 2015, skulle også blive sidste gang - i hvert fald som arrangør og drivende kraft for Folkemødet på Bornholm. Den 1. februar starter Louise Groth-Michelsen et nyt kapitel i sin karriere, som dog stadig kommer til

at involvere nyskabelse og udvikling på solskinsøen, da hun skal være med til at facilitere og undersøge Bornholms fødevareudvikling. Et tilbud, der ifølge hende selv var for spændende til at afvise. Men det ligger både i og mellem linjerne, hvilken følelse Louise Groth-Michelsen står tilbage med efter fem vellykkede folkemøder.

- Det har været privilegeret. Det er jo ikke særlig tit, at der bliver opfundet sådan nogle ting i Danmark, som så hurtigt får en bred gennemslagskraft og stor opbakning, siger hun.

Inspiration fra Sverige

Folkemødet på Bornholm blev i sin tid til efter inspiration fra den svenske pendant

Louise Groth-Michelsen har været fødselshjælper på Folkemødet, der vokser sig større år for år. Nu glæder hun sig til at opleve den bornholmske succes som publikum.

Foto: Thomas Nørgaard Pedersen / Polfoto

Almedalsugen - også tidligere kaldt Politikerugen i Almedalen. Louise Groth-Michelsen

var en del af en arbejdsgruppe, der mente, at Danmark manglede en politisk festival,

og de rejste derfor til Sverige ad flere omgange og bragte erfaringer med hjem.

- Selve grundstenen er meget lig deres. Så har vi tilpasset Folkemødet til danske forhold ved for eksempel at afkorte det til fire dage, fordi vi syntes, det var vigtigere at have en intens og fortættet stemning, forklarer hun og tilføjer, at evalueringerne viser tilfredshed med festivalens længde.

Men det er ikke kun rent praktisk, at Louise Groth-Michelsen og medarrangørerne mente, der skulle justeres. Den akademiske tyngde er blevet lettet en smule, mens folkelighed er blevet et nøgleord, hvilket der ifølge Louise Groth-Michelsen har været to grunde til.

- Dels har vi været opmærksomme på, at debatterne blev lette og folkelige, så alle kunne være med. Det andet argument er, at netværksdelen har vist sig at være vigtig for beslutningstagerne, så vi har sørget for, at der også er rum til det, siger hun.

Ny rolle som gæst

Lige fra starten har Louise Groth-Michelsen været pri-

mus motor på folkemødeprojektet. Før festivalen, hvor deltagere skal findes, under, hvor de mange møder og debatter skal afvikles, og efter, når der skal evalueres. Samtidig skal der holdes snor i andre samarbejdspartnere som eksempelvis *Kommunen*, der står for en folkemødeavis - et oplagt festivalelement, som hun kalder det.

Og selvom en ny motor skal sættes ind, så vil man stadig kunne se Louise Groth-Michelsen på Allinge Havn midt i juni. Både fordi hun ikke kan slippe det, men også fordi det er umuligt at undgå som bornholmer. Nu ser hun frem til at opleve Folkemødet som almindelig deltager uden noget pres eller ansvar på skuldrene.

- Jeg har jo kun set det fra et arrangørssynspunkt, når jeg har været her, og ikke som gæst. Så det håber jeg da, at der kan komme gode oplevelser ud af - måske også anbefalinger til mine tidligere kolleger, siger Louise Groth-Michelsen. o

Eks-SF'er giver Alternativet første kommunale mandat

Dialog om medlemskab i et halvt år mellem løsgænger og partiet, der også har forhandlinger med andre.

o ritzau

En tidligere SF'er med plads i Mariagerfjord Byråd slutter sig til det unge parti Alternativet. Ved sit første folketingsvalg fik partiet ni mandater, men indtil nu har Alternativet ikke været repræsenteret i lokalpolitik. Det bliver der nu ændret på, da Melanie Simick har meldt sig ind i partiet.

- Jeg har igennem længere tid følt et tilhørsforhold til partiet. Jeg oplever, at Alternativets tilgang til nytænkning, iværksætteri og den grønne profil flugter rigtig godt med mine holdninger og idealer, skriver hun i et opslag på Facebook.

Hun har frem til indmeldel-

sen været løsgænger, efter hun i oktober 2014 meldte sig ud af SF. Det skete ifølge Randers Amtsavis efter et dramatisk forløb, hvor hun valgte at trodse bestyrelsen i SF Mariagerfjord og gå med i et budgetforlig. Det udløste en ekstraordinær generalforsamling i lokalforeningen, hvor medlemmerne støttede bestyrelsen fremfor Melanie Simick.

Vigtigt for partiet

På Christiansborg forklarer Alternativets politiske ordfører Rasmus Nordqvist, at Simick henvendte sig til partiet for et halvt år siden, og at der siden har pågået en dialog, som nu munder ud i, at hun er blevet medlem og repræsenterer partiet i byrådet. Ordføreren lægger ikke skjul på, at det er vigtigt for partiet at blive repræsenteret lokalt.

- Når man snakker den grønne omstilling, som er fo-

kusområde for os, så foregår rigtig meget af det lokalt. Det er lokale initiativer, der skal til, og derfor er det helt fantastisk, at Melanie nu repræsenterer os i Mariagerfjord, for det giver os viden og erfaring, som vi kan bruge, når vi skal føre lokalpolitisk valgkamp om halvandet år, uddyber han.

Alternativet opstiller for første gang kandidater til et lokalvalg ved KV17. Men allerede inden da kan partiet få flere lokalpolitiske medlemmer, fortæller Rasmus Nordqvist.

- Vi snakker også med andre for tiden, og det bliver afgjort fra sag til sag, siger han.

- Så der kommer flere byrådsmedlemmer til Alternativet i den nærmeste fremtid?

- Ja, måske. o

"Når man snakker den grønne omstilling, som er fokusområde for os, så foregår rigtig meget af det lokalt. Det er lokale initiativer, der skal til, og derfor er det helt fantastisk, at Melanie nu repræsenterer os i Mariagerfjord."

Rasmus Nordqvist, ordfører (ALT)

Læs i *Kommunen* næste uge:

Heckmans ligning

I næste nummer sætter vi **fokus på børn og unge** og hvad kommunerne gør for at sikre en tidlig indsats på børneområdet. Læs med, når vi zoomer ind på den amerikanske **professor James Heckman**, der siden 70'erne har stået på mål for sin økonomiske ligning for human udvikling: **Jo tidligere indsats, jo bedre investering.**

Net, app, papir

Læs om den seneste udvikling i og omkring de danske kommuner krydret med internationale perspektiver og debatskabende opinion. *Kommunen* fås som avis og app foruden i en netudgave, som opdateres ugentlig. Bestil avisen – ring 333460 60 eller send en mail til adm@kommunen.dk, og vi tager kontakt til dig.

kommunen

politik fra rødderne

Et fuldt avisabonnement koster 2.575 kroner per år (avisen er momsfritaget), indeholder 30 udgivelser årlig, fuld adgang til ugentlig opdateret nyhedsside med tilhørende artikeldatabase og gratis app.

Download avisen som app: Find den på Apple App Store eller scan qr-koden. Appen er gratis, men avisen kan kun downloades med et avisabonnement. Har du ikke et abonnement, kan du dog stadigvæk downloade en enkelt udgave gratis.

DKJOB

Se alle aktuelle stillinger på www.dknyt.dk/stillinger

Arbejdsmarkedschef, Næstved Kommune

Har du har ambitioner om at blive arbejdsmarkedschef i en af landets store kommuner?

Ansøgningsfrist: 18/01/2016

Strategisk leder til dag- og skoletilbud, Fredericia Kommune

Strategisk Leder til Fredericia Kommunes dag- og skoletilbud for børn og unge med særlige behov.

Ansøgningsfrist: 13/01/2016

Direktør, Bycyklen

By- og Pendlercykel Fonden søger ny direktør. Vil du være en spidsleder inden for grøn omstilling og en drivkraft i udbredelsen af Bycyklen?

Ansøgningsfrist: 12/01/2016

Regnskabschef med ansvar for indkøb og opkrævning, Høje-Taastrup Kommune

Ambitiøs leder søges til at stå i spidsen for udviklingen på regnskabsområdet.

Ansøgningsfrist: 12/01/2016

DRØMMEJOB

Hverdag med mening og mennesker

CHEF FOR BYSTRATEGISK STAB

Vil du stå i spidsen for udviklingen af Odense fra en stor dansk by til en dansk storby?

Odense er under transformation fra stor dansk by til dansk storby: I disse år investeres der knap 34 mia. kroner i byens udvikling, og kranerne tårner allerede over byen fra nord til syd. Vi søger nu en visionær chef til at stå i spidsen for den udvikling.

Vi tilbyder dig en mulighed for at sætte dit fingeraftryk på Odenses ambitiøse udvikling, og en arbejdsplads med højt til loftet, stort engagement og gode muligheder for udvikling.

Læs det fulde jobopslag og personprofilen på Odense.dk/job

Der er ansøgningsfrist den 3. februar 2016.

Vil du vide mere?

Har du spørgsmål til stillingen, er du velkommen til at kontakte stadsdirektør Stefan Birkebjerg Andersen, tlf. 2490 4141.

Find dit nye job på
odense.dk/job

Spredning af værdifulde løsninger rummer et enormt potentiale

De offentlige opgaver bliver stadig større og mere komplekse at løse. Samtidig bliver presset på velfærden og behovet for effektivisering på tværs af den offentlige sektor næppe mindre. Kommunen inviterer en række forskere, eksperter og praktikere til at levere deres bud på, hvordan vi kan finde nye veje til varig velfærd.

NYE VEJE

Denne uge:

Pia Gjellerup

Centerleder i Center for Offentlig Innovation

For bare få år siden var begrebet innovation ikke noget, ret mange forbandt med den offentlige sektor. Det er anderledes i dag. Antallet af muntre bemærkninger er faldet, mens langt flere anerkender, at kommunerne, regionerne og staten indenfor deres opgaveområder i høj grad gennemfører nye, værdifulde opgaveløsninger, der bryder med det vante - innovative tiltag. Erkendelsen bygger blandt andet på den viden, som er frembragt i Center for Offentlig Innovations Innovationsbarometer - verdens første statistik om offentlig innovation.

Selvfølgelig er den offentlige sektor da innovativ, vil nogle tænke. Hvis man tager en kommune, er den jo udsat for pres fra mange sider for at levere mere og bedre til borgerne. Presset kommer fra politikerne, der ikke er blevet valgt for at gøre tingene dårligere. De prioriterer forskelligt, men de vil alle gerne på deres måde løse opgaverne bedre. Presset kommer også fra borgere og virksomheder, der møder problemer og muligheder i hverdagen, hvor en indsats fra det offentlige kan få sat skub i løsningerne. Og så kommer presset fra medarbejderne, der med høje ambitioner på deres fagfelter hele tiden ser nye perspektiver for udviklingen af deres opgaver. Stillet overfor dette mangfoldige pres sammenholdt med de økonomiske muligheder er det indlysende, at der uanset vurderinger af det økonomiske råderum ikke er plads til at honorere alle ønsker. Altså må man finde på noget.

Innovation skaber kvalitet

Der er i hvert fald tre forskellige måder at reagere på for at rumme ønskerne indenfor mere snævre økonomiske rammer: Man kan lade den berømte grønthøster køre, man kan vælge at nedlægge aktiviteter, og man kan udvikle helt nye og billigere løsninger. Oftest lander man på en kombination af de tre muligheder, som også tit kan være i familie med hinanden. For eksempel inspirerer grønthøsteren nogle gange til udvikling af helt nye og bedre løsninger, mens aktiviteter kan nedlægges, fordi der er skabt nye løsninger, der på en helt anden måde løser opgaven.

Jeg oplever meget ofte, at medarbejdere sætter lighedstegn mellem besparelser og innovation. Man kan ikke forlange, at de medarbejdere, der skal løse opgaven på en helt anden måde, eller som måske slet ikke mere skal være med til at løse opgaven, fordi den kan løses med færre medarbejdere, ubetinget oplever udviklingen positivt. Men en samlet bedre og/eller billigere opgaveløsning må overordnet være en ambition, og hertil bidrager innovation. Hvis én opgaveløsning bliver billigere, bliver der plads til flere opgaveløsninger eller til at løse noget helt andet, eller også kan man på andre vigtige områder slippe for at skulle skære ned.

Når mange medarbejdere imidlertid er både positive overfor innovation og stærkt medvirkende til at skabe og gennemføre innovative tiltag, skyldes det, at innovation meget ofte skaber øget kvalitet i opgaveløsningen. Også dette ved vi fra Innovationsbarometeret, som

"Den nye udbudslov vil styrke mulighederne for succes for disse samarbejder på tværs med bedre og billigere opgaveløsninger i det offentlige som resultat og med vækst og udvikling i virksomhederne."

desuden kan fortælle os, at øget medarbejder-tilfredshed og større inddragelse af borgerne i udvikling af løsningerne er værdifulde resultater af innovation.

I mange kommuner er der i de senere år taget et markant politisk lederskab for at opnå flere gevinster af innovation. Der er vedtaget innovationsstrategier, etableret innovationsenheder og satset massivt på udvikling af innovationskompetencer, som skal udvikle arbejdet med innovation i hele organisationen.

I arbejdet med innovation skal man vove at prøve ting af, som man ikke kender svaret på, og altså risikere at komme til resultater, man ikke havde ventet. Det kræver meget af både politikere, ledere og medarbejdere at udfordre rutiner. Der vil være blindgyder og faldgruber, som giver ærgrelser og frustration. For at sætte sig udover den slags er det nødvendigt at skabe en innovativ arbejdskultur. Nogle opfatter det helt fejlagtigt som en arbejdsform, hvor alt bare er tilladt. Jeg blev således engang af en ansøger, der havde afleveret en ansøgning noget efter tidsfristen, bedt om at "være lidt innovativ". Men innovation er jo ikke sjusk eller ligegyldighed. Innovation er heller ikke blot tanker og ideer. Innovation er nye løsninger, der er gennemført og som har skabt værdi. Det er hårdt arbejde, som det kræver opbakning at udføre.

Vi ved, at de fleste innovationer er skabt i samarbejde med andre. Det gælder fire ud af fem innovationer. Der arbejdes sammen med andre dele af kommunen, med institutioner i andre dele af den offentlige sektor og med private virksomheder, aktive borgere, forskere

og frivillige foreninger. Alle ved, at samarbejde tager tid, især hvis samarbejdet er mellem meget forskellige parter. Til gengæld er det netop denne forskellighed, der resulterer i værdifulde løsninger, fordi der kommer mange nødvendige vinkler på opgaven og mange typer bidrag til løsningen.

Her er der et felt, hvor der er fælles interesser mellem den offentlige og den private sektor - både i at dele erfaringer og i at samarbejde. Der er selvfølgelig væsentlige forskelle på nogle af de vilkår, der gælder for arbejdet i en kommune og i en privat virksomhed. For eksempel er der fuld offentlighed i en kommune, mens den private virksomhed ofte har en interesse i at holde på de gode ideer, som netop deres forretning og kompetencer tager afsæt i. Derfor kan man ikke bare overføre forholdene fra den ene sektor til den anden - og derfor kan det også være ganske svært at få et samarbejde til at folde sig ud. Der er imidlertid ingen tvivl om, at driftige private virksomheder og ambitiøse offentlige institutioner har meget at give hinanden. Den nye udbudslov vil styrke mulighederne for succes for disse samarbejder på tværs med bedre og billigere opgaveløsninger i det offentlige som resultat og med vækst og udvikling i virksomhederne.

Genbrug er sund fornuft

Det er imidlertid ikke nok, at den enkelte institution eller den enkelte kommune gennemfører innovative tiltag. Vi får alle mere for skattekrone, når offentlige arbejdspladser genbruger hinandens løsninger i stedet for parallelt at udvikle løsninger på de samme problemer. Det er ikke kun samfundsøkonomisk fornuftigt. Det er også sund fornuft for den enkelte kommune. Når vi genbruger andres løsninger, kan vi spare udviklingsomkostninger, springe blindgyderne over og komme hurtigere frem til effekten. Og når vi deler vores egne løsninger med andre, kan vi bruge deres erfaringer med at tilpasse og implementere vores løsninger til at videreudvikle vores egne.

Mange gør det allerede. Tre ud af fire innovationer er kopier eller tilpasninger af løsninger, der er udviklet andre steder. Men der er yderligere store gevinster at hente, hvis innovationer spredes hurtigere, og hvis flere kommer med ombord. Gevinsterne vil kunne ses både i form af højere kvalitet og større effektivitet.

Center for Offentlig Innovation har som en af sine hovedopgaver at gøre det lettere at dele værdifulde løsninger med hinanden for at forløse dette enorme potentiale. Derfor har vi blandt andet udviklet en trin for trin-guide til spredning af innovation og etableret netværk for offentlige medarbejdere og ledere, der ønsker at arbejde systematisk med spredning af innovation. På den måde håber vi at kunne understøtte den store lyst til at dele og genbruge, som vi møder på vores vej rundt i landet.

Vi ser frem til det fortsatte samarbejde med de mange medarbejdere, ledere og politikere, der vil arbejde innovativt med både at skabe nyt, at dele ud af egne løsninger og at genbruge andres. Godt nytår og god arbejdslyst! ●

Dansk politiks stærkeste brand

Af Rasmus Jønsson
politisk kommentator

Selvom Kristian Thulesen Dahl lige har været ude i et voldsomt stormvejr om et totalt kikset finanslovsforløb, er han stadig uden tvivl Danmarks stærkeste politiske brand. Vælgerne opfatter ham som troværdig, saglig og som en ordentlig mand, der er godt inde i sagerne. Han har indenfor de seneste 18 måneder kunnet hyldes som sejrherre ved tre valg - og det har været markante sejre. I en tid med voldsom politikerlede er det i sig selv en flot præsentation af Kristian Thulesen Dahl og hans spinfolk, at de har bygget et så stærkt etos op om en mand, som mange ellers gerne vil have ned med nakken.

De seneste par år har Kristian Thulesen Dahl været i særklasse stærk - faktisk har han været i så god form, at han har slået det politiske brand, der ellers længe har været landet stærkeste: DF! Nærstuderer særligt DF's flotte folketingsvalg, tyder meget på, at de mange DF-stemmer - i højere grad - blev hevet hjem af Thulesen Dahls personlige brand.

Godt nok reklamerede DF i valgkampen heftigt for, at de var så stærkt et brand, at de ikke behøvede at forklare danskerne, hvad de stod for - det var simpelthen almen viden. Men sandheden er nok, at det var personen Kristian Thulesen Dahl, der skovlede vælgere ind. Mens Lars Løkke og Helle Thorning efter aften var ved at flå hovedet af hinanden

"De klassiske magtpartiers 'stemme' har mistet kraften, når det gælder om at vinde vælgernes gunst. Årsagen er, at det politiske spil er blevet for uigennemskueligt og komplekst?"

i TV-debatterne, kunne danskerne over aftenkaffen se Kristian Thulesen Dahl med venligt toneleje og sætninger, der udstrålede høflighed, love stram udlændingepolitik, lov og orden og velfærd ad libitum.

Lammetævet ved finansloven

At det er Tullers personlige stil, der driver meget, fremgår også af brand-diagrammet. For trods Thulesen Dahls kanonform er det bemærkelsesværdigt så få politiske sejre, han og DF har kunnet fremvise for vælgerne. DF blev rundbarberet i finanslovsspillet, hvor Venstre viste, at der er langt mere magt ved at sidde i regeringen end udenfor.

I mediespillet i forbindelse med finansloven fik DF også en lammer. I spillet op til aftalen blev de udstillet som useriøse med deres Sigurd Barrett-krav. Forløbet der efter, hvor DF fumlede rundt i sagen om besparelserne

på boligydelse, var katastrofalt, og de trådte deres kernevælgere over fødderne med en kraft, de nok ikke glemmer foreløbig.

Heller ikke i mange andre af efterårets politiske forhandlinger har Tulle kunnet trække sig sejrrigt ud og fremvise flotte resultater. Kun når det handler udkantsdagsordnen, har DF haft en vindesag med stor gennemslagskraft.

Det synlige demokrati

Noget tyder på, at det ikke kun er de konkrete resultater i magtspeilet, som vælgerne bruger som pejlemærke, når de skal bedømme deres politikere. Som politisk analytiker på Dagbladet Politiken Sigge Winther for nylig skrev om DF: "Partiet er som skabt til et 'demokrati med øjne' ved at have en ubestaltet leder, som evner at vise oprigtighed i de fleste beslutninger". De klassiske magtpartiers "stemme" har mistet kraften, når det gælder om at vinde vælgernes gunst. Årsagen er, at det politiske spil er blevet for uigennemskueligt og komplekst.

Kristian Thulesen Dahl har fundet den perfekte melodi til en demokratiform, der, som Sigge Winther konkluderer, er baseret på øjet fremfor stemmen. Til trods for, at DF de seneste 11 ud af 15 år har siddet med de afgørende mandater i dansk politik, formår Tulle stadig uden problemer at markedsføre DF som den lille mands parti, der repræsenterer nogle interesser, den store stygge elite ikke vil lytte til.

Selvom DF's partiformand er 100 meter-mester i "demokrati med øjnene", står han også overfor nogle gevaldige udfordringer. Morten Messerschmidts sag om frås med offentlige midler er gift og med til at skabe en fortælling

Selv om magteliten og hele lobby-Danmark flokkes om Tulle, formår han stadig på overbevisende måde at brande sig som den lille mands bedste ven.

Thulesen Dahls evige backstage-historie om, at han elsker flæsketeg og Liverpool, er efterhånden mere patetisk end hans forgængers 20 minutter som hjemmehjælper.

om DF som en magtparti på den grimme måde. Under balladen om finansloven tabte Tulle også gevaldigt på kompetencefortællingen om, at han er dygtig politisk håndværker.

Men også det faktum, at Lars Løkke har valgt at køre en offensiv klassisk borgerlig politik, kommer uden tvivl til at gøre livet svært for Kristian Thulesen Dahl. For i 00'erne, hvor DF høstede stor succes som bærende støtteparti, havde Anders Fogh blikket fast rettet mod at nurse midtrevælgerne.

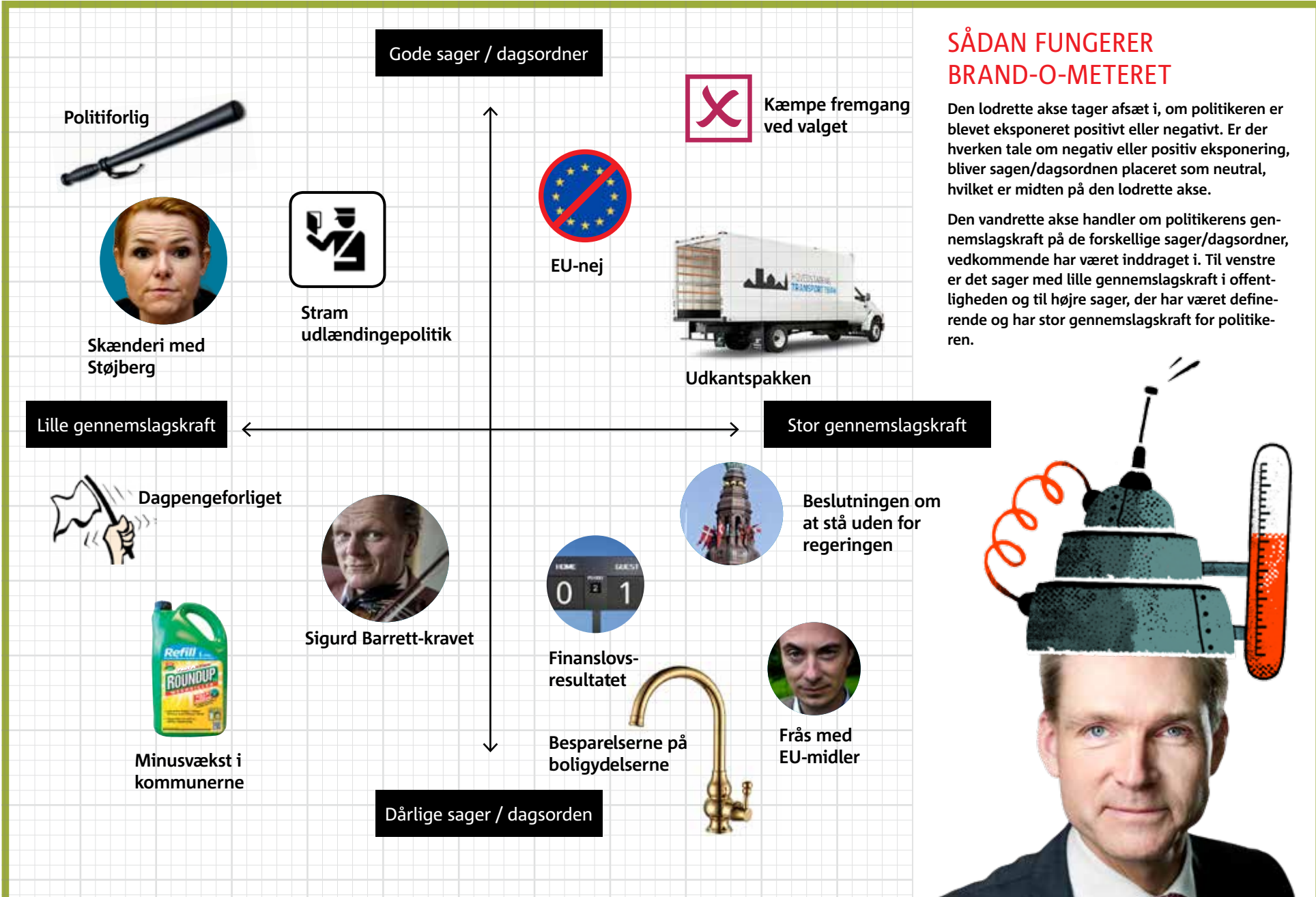
Samme fokus har Løkke slet ikke, og derfor ligger der fremadrettet en kæmpe udfordring for DF i at forklare deres velfærdselskende vælgere, at der bliver skåret i den nære velfærd og det er de velstillede, der har hovedprioriteten, når der uddeles politiske gaver.

Men mon ikke Tulle nok skal navigere sig nogenlunde igennem disse udfordringer? For når det gælder om at brande sig i det synlige demokrati, er han en sand mester.

SÅDAN FUNGERER BRAND-O-METERET

Den lodrette akse tager afsæt i, om politikerens brand er blevet eksponeret positivt eller negativt. Er der hverken tale om negativ eller positiv eksponering, bliver sagen/dagsordnen placeret som neutral, hvilket er midten på den lodrette akse.

Den vandrette akse handler om politikerens gennemslagskraft på de forskellige sager/dagsordner, vedkommende har været inddraget i. Til venstre er det sager med lille gennemslagskraft i offentligheden og til højre sager, der har været definerende og har stor gennemslagskraft for politikerens.

Ordførerne

Kommunalordførerne skriver på skift om aktuelle politiske mål, udfordringer og sager. I denne uge **Susanne Eilersen** (DF)

EN VÆRDIG POLITIK FOR ÆLDRE

Finansloven for 2016 er vedtaget. Der har været megen debat om enkelte emner i loven. Et af de emner, der ikke har fået omtale som fortjent, er, at der fra 2016 er afsat 1 milliard kroner, der skal bruges til at føre en ordentlig og værdig ældrepolitik i alle 98 kommuner.

Kommunerne skal i 2016 udarbejde en værdighedspolitik, hvor de skal definere værdighed i den måde, de omgås og respekterer deres ældre medborgere. Og ikke kun ud fra et serviceniveau, hvor borgeren blev visiteret til ydelser som regel vurderet ud fra borgerens basale behov såsom mad, bad, toiletbesøg, rengøring og sengetider.

Nu skal kommunerne tænke helt anderledes i tilgangen til borgerne. Værdighed er ikke et regnestykke med et facit med to streger under. Det er mere abstrakt, en vurdering fra person til person. Det er med andre ord noget, der kræver, at kommunen tager udgangspunkt i den enkelte borger. Der er stor forskel på, hvad værdighed er: Nogle borgere ønsker et dagligt bad, hvor andre ønsker bad en gang om ugen. Begge dele er jo lige værdigt set gennem borgerens briller.

Det er klart, at kommunerne har brug for nogle rammer i deres værdighedspolitik, og at man så indenfor disse rammer kan aftale med borgeren, hvordan vedkommen-

de ønsker at leve livet så tæt på det, borgeren plejede, inden vedkommende fik behov for hjælp eller en plejebolig. Og så skal vi jo huske på, at der også ligger en ældremillion fra den forrige regering - selvom den efter aftale med KL ikke længere er øremærket til ældreområdet, ligger den stadigvæk ude i kommunekasserne. Så der er faktisk 2 milliarder kroner fra 2016 til at forbedre forholdene for nogle af vores svageste borgere, nemlig de ældre, der har brug for hjælp og støtte i eget hjem, eller dem, der har fået en plejebolig.

I Dansk Folkeparti vil vi opfordre vores kommunalpolitikere til at bruge disse 2 milliarder på vores ældre i kommunerne og ikke på prestigeprojekter eller til at lappe huller i vejene med.

En ting er helt sikkert: Vi bliver allesammen gamle en dag, og langt de fleste af os får også brug for hjælp fra det offentlige. Og hvordan ønsker du dine sidste år skal være? Hvad er værdighed for dig? Er værdighed et dagligt bad, at du er pæn i tøjet, håret er sat, at du kan komme på toilet, når du skal, og ikke tvinges til at gå med ble? At du kan dufte til frisklavet mad og spise dine livretter og få lov til at stå op eller gå i seng, når det passer dig?

Værdighed for mig er, at jeg kan leve så normalt som muligt, også hvis jeg fik brug for en plejebolig, og det tror jeg, de fleste af os ville ønske, når vi bliver gamle. Jeg vil ikke ende mine dage på et plejehjem bare til opbevaring, som vi desværre ser alt for ofte i dag. Så, kære kommunalpolitikere: Vi kan i fællesskab gøre det bare lidt bedre, hvis vi står sammen og sørger for, at de 2 milliarder, der ligger i kommunekasserne, fra 2016 bliver brugt til at give vores ældre medborgere det værdige liv, de har krav på også i livets efterår.

Må 2016 blive et år, hvor vi alle tænker værdighed ind i vores ældrepolitik ude i kommunerne.

Ny formand vil samle og anerkendes

Lars Qvistgaard er netop tiltrådt som ny formand for Akademikerne. Han vil sikre, at der bygges bro mellem fagforbundene i Danmark, så man undgår akademiker-bashing. Men han vil også gå efter en anerkendelse af de højtuddannedes rolle i samfundet.

Af Ronja Pilgaard
ronja@kommunen.dk

Du er ny formand for Akademikerne. Hvad fik dig til at stille op?

Jeg synes, Akademikerne er en utrolig vigtig organisation i forhold til at varetage de højtuddannedes interesser i Danmark. Det handler jo om de arbejdsforhold og vilkår, vi er ansat under, og hvad vi som videnssamfund har behov for.

De næste to år kommer vi ikke kun til at fokusere på de trepartsforhandlinger, som ligger lige om hjørnet, men også den udfordring, det er, at højtuddannede også er udsat for nogle belastninger i deres arbejdsmiljø - vi ser blandt andet mange højtuddannede, som arbejder i et psykisk belastende arbejdsmiljø. Det er et problem, for så får vi som samfund ikke fuld udnyttelse af den faglighed, som de besidder.

Derudover kommer vi til at have fokus på de ting, der foregår på uddannelsesområdet lige for tiden. Viden er det grundstof, som er gældende i videnssamfundet, og der skal vi fastholde den høje kvalitet, vi har lige nu, fra folkeskole til universitetsniveau.

Jeg kan godt blive bekymret over de sparekrav, der blandt andet lige nu rammer ungdomsuddannelserne. Hvilke konsekvenser får det for fremtidens velfærdssamfund?

Fremdriftsreformen er også noget, vi kommer til at have fokus på. Det er rart, at der er blevet skruet på den med den nye regering, men der er stadig nogle bindinger på universitetsområdet, som er problematiske. Man lader styrin-

gen blive det vigtigste fremfor den viden, vi som samfund skal leve af. Hvis vi skal klare os både nationalt og internationalt i Danmark, skal vi have de bedste kompetencer.

Det gælder både for faglærte og højtuddannede. Vi skal have en befolkning, som har en faglig indsigt, så de kan navigere i forhold til det samfund, de er en del af.

Hvad vil du gerne være for en formand?

For mig er det vigtigt, at vi får en helhedsforståelse i samfundet. Der bør være en anerkendelse af, at de højtuddannede har en betydningsfuld rolle ved at løfte de samfundsopgaver, de er ansvarlige for, og at de bidrager til velfærden.

Samfundet har bedst af, at vi har en veluddannet befolkning. Vi skal passe på, vi ikke fører en skyttegravskrig mellem de forskellige fagligheder. For vi har brug for alle, hvis vi skal sikre stor velstand i samfundet. Det er også vigtigt for mig, at vi får bygget bro mellem forbund, politikere og meningsdannere. Vi skal have en fælles forståelse af, at alle har en rolle i samfundet. Vi er bedre tjent med at hjælpe hinanden.

Trepartsforhandlingerne venter lige om hjørnet. Hvad forventer I at få ud af dem?

Folketinget har netop vedtaget, at vi skal pensioneres senere. Som akademiker er man færdiguddannet midt i tyverne - så man har jo brug for videreuddannelse, hvis man skal være på arbejdsmarkedet, til man er 68 år eller mere.

Der har i noget tid kørt en debat om, hvorvidt man skal indføre en differentieret tilbagetrækningsalder. Hvis du spørger mig, så skal vi passe på, at vi ikke kommer til at

Blå bog

► **Lars Qvistgaard** er født i 1967. Han er cand.jur. og har en Master of Public Governance. Han har siden 2008 været formand for Djøf Offentlig og været medlem af Djøfs bestyrelse og bestyrelsen for Akademikerne. Ved årsskiftet lagde han kasketten som formand for Djøf Offentlig på hylden for at påtage sig hvervet som formand for Akademikerne efter Finn R. Larsen fra IDA, som har været formand siden 2014.

► **Akademikerne repræsenterer 25** akademiske organisationer med i alt 336.000 medlemmer.

føre politik på statistik. Højtuddannede arbejder i gennemsnit 5-7 timer mere om ugen. Og vi trækker os senere tilbage end andre faggrupper. Det synes jeg er gode argumenter for at holde fast i samme pensionsalder. Noget helt andet er så, om folk, der er nedslidte, skal have mulighed for at trække sig tilbage tidligere. Det synes jeg er en relevant diskussion, hvis man vel at mærke har øje for både det fysiske og psykiske arbejdsmiljø og lader det være gældende for alle. For vi ser desværre også højtuddannede, som er tvunget til at forlade arbejdsmarkedet før tid på grund af nedslidning og sygdom.

Men i det hele taget synes jeg, at det er en ærgerlig diskussion, for vi skal da helst sikre os, at de fleste af os kan få et langt og indholdsrigt arbejdsliv.

”Samfundet har bedst af, at vi har en veluddannet befolkning. Vi skal passe på, vi ikke fører en skyttegravskrig mellem de forskellige fagligheder. For vi har brug for alle, hvis vi skal sikre stor velstand i samfundet.”

Der bør være en anerkendelse af, at de højtuddannede har en betydningsfuld rolle i samfundet og bidrager til velfærden, mener akademikernes nye formand, der kommer fra en stilling som formand for Djøf Offentlig.

Foto: AC

Morgendagens meningsdannere

Af **Andreas Holck Høeg-Petersen**

JA, MAN SKAL KUNNE SNYDE DET OFFENTLIGE

Den danske velfærdsstat er i krise. Krisen er skabt af mange års nedskæringspolitik, men det er ikke den skrantende økonomi, der er krisen i sig selv. Den krise, jeg her taler om, er en tillidskrise.

I februar 2015 udgav Epinion en undersøgelse lavet for tænketanken CURA, der viste, at næsten hver anden dansker havde fået mindre tillid til den offentlige sektor i løbet af de sidste 4 år. Samtidig svarede hele 67% ja til, at der burde skrues op for tilliden og ned for kontrollen.

Det er samme historie, jeg hører igennem mit arbejde i Kontanthjælpsalliancen. Borgere på kanten af samfundet, der i en kortere eller længere periode er dybt afhængige af det offentlige, føler, at de mødes med mistænkeliggørelse og misvisende informationer. De føler, at de kastes rundt i et system, der ikke er interesseret i at hjælpe dem, men konstant forsøger at kontrollere og administrere dem.

Det er hævet over enhver tvivl, at gensidig tillid er et fuldstændigt afgørende fundament for en hvilken som helst vellykket relation. Det ved alle, der har arbejdet med mennesker eller sågar blot haft en kæreste eller en nær ven. Når tilliden mellem en borger og det offentlige forsvinder, så betyder det derfor også, at det sociale sikkerhedsnet, som vores store offentlige sektor skal udgøre, bliver til et bureaukratisk fangstnet, hvor borgeren og 'systemet' kæmper mod hinanden fremfor at kæmpe med hinanden.

Men hvordan genopretter vi tilliden? For det første er det vigtigt, at vi gør os det klart, hvad tillid overhovedet vil sige. Tillid betyder at stole på, at den anden part overholder spillereglerne, selvom det er muligt - og måske endda fordelagtigt - at bryde dem. Det er altså et essentielt element i at vise tillid, at man løber den risiko, at den anden part måske snyder, lyver eller bryder aftalerne. Man risikerer kort sagt at blive holdt for nar. Og det er en risiko, man må leve med, hvis man vil vise tillid.

Heldigvis er mennesker bedre end deres rygte. I London gennemførte man i slutningen af 00'erne et socialt eksperiment, hvor 15 hjemløse fik udleveret 3.000 pund. Der var ingen krav om, hvad pengene skulle bruges til, og hver deltager måtte gøre, lige hvad de ville med dem. Det interessante er, at ingen af de 15 spildte pengene på alkohol, spil eller stoffer - men tværtimod var 9 af dem i arbejde eller under uddannelse blot et år senere.

Eksperimentet blev gennemført af OECD, og lignende forsøg er lavet over hele verden. De viser entydigt, at gevinsten ved at vise borgere tillid ved selv at lade dem administrere deres liv og deres penge er enorm. Både for samfundet og for den enkelte borger.

Problemet er blot, at vi som samfund skal acceptere én ting: Ja, det skal være muligt at snyde det offentlige. Det skal være muligt at være på kontanthjælp, selvom man egentlig godt kan arbejde. Det skal være muligt at kalde sig enlig forsørger, selvom man faktisk har en kæreste. Og det skal være muligt at kunne sige 'nej', selvom man nok burde sige 'ja'. For kun så længe denne mulighed er der, er det muligt at stole på borgeren.

Min opfordring er derfor følgende: Næste gang der skal spares, så spar kontrolmekanismerne væk. Acceptér, at nogle få vil snyde 'systemet'. For gevinsten ved, at de fleste vil genvinde tilliden til det offentlige, er langt, langt større.

Andreas Holck Høeg-Petersen. Er ansat hos Dagbladet Information og kontaktperson i Kontanthjælpsalliancen.

Send debatstof til os:

Debatindlæg må højst være på 2.500 tegn inkl. mellemrum. **Kronikker** skal være på mellem 5.500 og 7.500 tegn inkl. mellemrum. Kronikker skal udstyres med et vellignende portræt. debatognavne@kommunen.dk

“Jeg mener, det er uundgåeligt, at der kommer egentlig grænsekontrol igen. Det forunderlige er, at der skal være så langt et tilløb til, at vi får grænsekontrollen igen.”

Kristian Thulesen Dahl (DF) om Danmarks midlertidige grænsekontrol til Ritzau

Politiskolen passer på Svendborg

◉ udflytning

Af Lars Erik Hornemann (V), borgmester, Svendborg Kommune, og Bo Hansen (S), 2. viceborgmester, Svendborg Kommune

Et Danmark i balance er et rigere Danmark. Sådan hedder det i den hvidbog, som organisationen Danmark på Vippen for nylig sendte på gaden.

Kort efter præsenterede regeringen planerne om udflytning af statslige arbejdspladser under overskriften 'Intelligent Udflytning'. Langt hovedparten af arbejdspladser-

“Alle de brikker lagt sammen tegner for os et puslespil der giver et billede af, at den kommende afdeling af politiskolen skal placeres i Svendborg.”

ne endte i Jylland, en hel del på Sjælland, en del mindre på Fyn, og for et syns skyld gik der fem til Bornholm. Intelligensen i dette vil vi overlade til andre at vurdere!

Vi skal ikke lægge skjul på, at vi sidder tilbage med både overraskelse tilsat en portion skuffelse og en knivspids forundring over, at hele det sydfynske område ikke blev hjemsted for nogle statslige arbejdspladser. Søfartsstyrelsen og Svendborg ville have været et unikt match. Sådan blev det ikke. Nogle gange får man ikke den, man elsker. Styrelsen endte som bekendt i Korsør.

Nu barsler regeringen og partierne bag politiforliget med at lægge en afdeling af politiskolen udenfor København. Den skal ligge vest for Storebælt. Det giver Svendborg en mulighed for at komme i spil til de statslige arbejdspladser, som en sådan afdeling vil give. Og de chancer er nu forbedret, da et af parametrene for en placering

Svendborg Kommune sidder tilbage med både overraskelse og skuffelse over, at det sydfynske område ikke blev hjemsted for nogle statslige arbejdspladser, skriver borgmester Lars E. Hornemann og 2. viceborgmester Bo Hansen.

Foto: Kaare Schmidt / Polfoto

af den nye afdeling af politiskolen er et afstandskrav.

Den nye politiskole-afdeling skal placeres i en kørselsafstand på maksimalt to timer fra hovedstadsområdet. Det udelukker en placering vest for Lillebæltsbroen. Men to timer er netop, hvad det tager at køre politieleverne til hovedstadsområdet fra Svendborg.

Relevant samarbejde

Læg dertil de fordele, som en placering af politiskolen i Svendborg vil give for uddannelsen og videreuddannelsen af fremtidens politifolk.

Svendborg byder på en række uddannelsesinstitutioner, som gerne vil samarbejde med den nye skole. Det handler blandt andet om UCL - University College Lillebælt - der har en række kompetencer og erfaringer af relevans for en politifaglig grunduddannelse og for etablering af et efter- og videreuddannelsessystem for de færdiguddannede.

Der er Ollerup Gymnastikhøjskole - Danmarks ældste og internationalt kendt - som allerede har en række kurser for aspiranter, der overvejer at søge ind til politiet.

Hjemstedet for den nye politiskole-afdeling har Svendborg også nogle bud på. Der er blandt andet centralt beliggende bygninger, der tidligere har huset SKAT's afdeling i Svendborg. Men med centraliseringen af SKAT står dele af de bygninger i dag tomme og vil kunne lægge lokaler til den nye politikskole-afdeling.

Alle de brikker lagt sammen tegner for os et puslespil, der giver et billede af, at den kommende afdeling af politiskolen skal placeres i Svendborg. Det vil vi kalde en intelligent udflytning af statslige arbejdspladser. Det er vores håb, at regeringen og forligspartierne bag politiforliget er enige med os.

Så ser vi frem til at byde den nye afdeling af politiskolen velkommen til Svendborg. ◉

Af Knud Abildtrup. Uden for referat

Vi står i vand til livet - indfør social værnepligt

Dusinvis af disciplinerede og ihærdige værnepligtige fra Beredskabsstyrelsens center i Herning har i det forgangne kvartal imponeret mig og mine naboer i et omfang, der får mig til at slå et slag for at genindføre værnepligten i fuldt omfang for alle unge - blot med et andet indhold end det militære.

To omfattende oversvømmelser af Alken Enge har langsomt, men sikkert nærmet sig en husrække ved Mossøs østlige ende - både i september og i december, og begge gange vurderede den stedlige brandchef, at opgaven med at kunne holde det opadstigende vand efter en pludselig monsterregn tilbage var for stor for de lokale brandfolk og krævede et opkald til nærmeste statslige beredskabscenter.

Ikke mange minutter efter trillede mandskabsvogne ind med unge, der rullede slanger, pumper og grej ud og etablerede vejspæringer og overkørsler til de kraftige slanger, hvorfra det straks begyndte at fosse ud med brunt vand fra de oversvømmede engområder til den (i forvejen vandfyldte) sø. Under ledelse af deres fastansatte indsatsledere tumlede de unge tappert rundt med udstyr og generatorer, fyldte sand i sække, byggede volde i de mest udsatte baghaver, hjalp forvirrede belgiske turister væk fra et truet sommerhus og satte projektører op, da mørket faldt på.

Arbejdet fortsatte til ud på de små timer i flere døgn i træk - og mens beredskabet overordnet fik afprøvet nye, kraftige pumper, gen-

“Begrebet værnepligt kan efter min opfattelse udmærket udvides til en klimaværnepligt eller social værnepligt, så en hel ungdomsårgang - piger såvel som drenge - skal 'i trøjen' på den ene eller anden måde.”

nemgik de værnepligtige nogle strabadser - som når de på skift stod i vinterkoldt vand til livet og med hænderne konstant måtte fjerne snask fra pumpernes tilslammede sugestudser for at kunne holde trit med åvandet, der bare blev ved med at løbe til.

Stadig står på min nethinde en særlig manøvre, hvor en flok af de sortklædte unge en sen aften skulle rulle en stor, tung mobildæmning, der havde beskyttet flere huse mod oversvømmelse, sammen efter brug. For at få vandet ud af den overdimensionerede gum-

mi-pølse måtte de i fællesskab krabbe sig ind under den kolde og slam-indsmurte indretning og i fælles ryk og stød skvulpe vandet ud.

Det kostede tydeligvis både eder, forbandelser, tilråb og ordrer sammen at få den store, slimede gummi-sag baktet sammen midt i det kolde pløre, der lå tilbage på græs og grus. Og anstrengelserne gav ikke bare respekt for deres indsats, som var rettidig og virkningsfuld. Men altså også tanker om, hvad værnepligt kan bruges til.

Fællesskab og disciplin

Al respekt for de opgaver, tidligere tiders militærnægtere gennem tiden er blevet sat til i form af samfundsgavnligt arbejde på teatre, museer og institutioner. Tit og ofte kom de alene ud i kulturelle og sociale sammenhænge - og fik dermed ikke den samme dimension af fællesskab, disciplin og nødvendighed med.

Begrebet værnepligt - ikke værnepligt eller værnemulighed - kan efter min opfattelse udmærket udvides til en klima-værnepligt eller social værnepligt, så en hel ungdomsårgang - piger såvel som drenge - skal 'i trøjen' på den ene eller anden måde. Beredskabsopgaverne under vejrmæssige katastrofer og ulykker bliver næppe færre med de aktuelle klimamæssige udsigter, og at konfrontere elementernes rasen og beskytte folk og ejendom er ikke bare en værdig, men også helt nødvendig opgave for unge.

Hvis ikke opgaver med at indkvartere flygt-

ninge og gøre en indsats under storm og brand er tilstrækkelige til at holde hele årgangen beskæftiget, så inddrag hele den sociale verden som et felt, der altid kan bruge ekstra hænder. Og gerne flokvis, så det rykker - om det så gælder om at gennemføre koloniophold for børn, miljø-oprydninger og tilplantninger, der kræver masser af muskler, eller at bekæmpe invasive arter.

Alle er de værdige opgaver - og kan udover respekt for håndens arbejde blandt andet give fremtidige ånds- og skrivebordsarbejdere en afgørende dosis realiteter fra den sociale virkelighed derude, hvor det sommetider er koldt, vådt og mørkt - og hvor man er helt afhængig af de andre. ◉

200

politifolk er der afsat til grænsekontrollen, som i første omgang varer i 10 dage efter indførelsen den 4. januar 2016.

Kilde: Ritzau

Den går ikke, venner

Pernille Skipper (EL)

MF og næstformand

Vi har hele tiden opponeret mod, at de gamle magtpartier lovede at følge Vederlagskommissionens anbefalinger uanset hvad. Vi frygtede, at de ville gemme sig bag kommissionens anbefalinger og give sig selv klækkelige lønstigninger uden at tage ansvar for det. Heldigvis er de kommet på bedre tanker nu efter lang tids pres fra blandt andet Enhedslisten.

Det er rigtig godt, at partierne bag aftalen om Vederlagskommissionen siger klart nej til lønstigninger til politikere. Men det skal ikke blive en undskyldning for ikke at gøre op med de helt urimelige pensionsvilkår, som Vederlagskommissionen faktisk foreslår ændret. Den går altså ikke, venner.

“Noget tyder på, at magtpartierne vil undgå et opgør med den vanvittigt lukrative pension ved at påstå, at det er en samlet pakke. Det er noget fis - ærlig talt.”

Enhedslistens næstformand melder sig ind i koret af stemmer, der minder de ledende partier om løfter afgivet, da Vederlagskommissionen blev nedsat.

Ministre og folketingspolitikere kan gå på pension lang tid før almindelige mennesker og får en langt højere pension. Det er helt urimeligt, og det er hyklerisk, når de samme politikere samtidig hæver pensionsalderen for helt almindelige mennesker så sent som lige før jul. Det skal der gøres op med. Også selvom politikerne må holde sig på det nuværende og i øvrigt høje lønniveau, som de har nu.

Noget tyder på, at magtpartierne vil undgå et opgør med den vanvittigt lukrative pension ved at påstå, at det er en samlet pakke. Det er noget fis - ærlig talt. Og Enhedslisten stiller selvfølgelig forslaget fra Vederlagskommissionen om en lavere pension som beslutningsforslag, hvis regeringen ikke selv kommer med forslag.

Partierne bag kommissionen har tidligere afvist Enhedslistens forslag om et opgør med pensionsprivilegierne med den begrundelse, at de ville afvente kommissionens forslag. Nu er den undskyldning væk.

I KOLDING ER KULTUR EN KERNEOPGAVE

KOLDING KOMMUNE SØGER EN KULTURCHEF TIL BY OG UDVIKLINGSFORVALTNINGEN

Kulturområdet er i mange kommuner noget perifært, der ligger “ved siden af”. I Kolding er det en kerneopgave med muskler, evner og vilje bag.

For det første er der masser af “toppe”. Det er Trapholt, Koldinghus, og Mungopark, Danmarks første Unesco Verdensarvs-by Christiansfeld, det regionale spillested Godset, kulturcenteret Nikolai, musikskolen, bibliotek, byarkiv, Geografisk Have og meget mere.

For det andet tilvælger rigtigt mange borgere og virksomheder Kolding, ligesom byen er ved at udvikle sig til en rigtig uddannelsesby. Det betyder blandt andet, at befolkningen i Kolding midtby på en kort årrække

vil blive fordoblet. Dette kombineret med samlingen af uddannelser på Campusområdet, der er beliggende tæt på midtbyen, giver nogle helt nye muligheder – men stiller også nogle helt nye krav.

Kulturen bliver helt enkelt en nøgelfaktor i denne udvikling, hvor det nye og det gamle Kolding mødes.

Hvad skal du kunne? Du behøver ikke at være et kultur-fagligt fyrtårn, men du skal have en ærlig nysgerrighed for kultur og det kultur kan være med til at skabe.

Du skal være en dygtig chef, som ledere under dig kan bruge. Ikke så meget fagligt – de er nemlig i al

beskedenhed virkelig dygtige – men netop ledelsesmæssigt i forhold til deres roller i den politisk styrede organisation. Her skal du kunne spille positivt ind.

Du skal kunne kommunikere levende og forståeligt, hvor man kan få øje på dig, dit engagement og gerne dit glimt i øjet. Og så skal du helt enkelt være et ordentligt menneske. Vi har stillingen – har du talentet til at fylde den ud?

Ansættelse sker p.b.a. cheflønsaftalen med udgangspunkt i en samlet løn i intervallet 700.000 - 730.000 kroner årligt + pension.

Yderligere oplysninger

kan fås hos Jakob Lundgaard, tlf. 4033 2414 og/eller hos by- og udviklingsdirektør Thomas Boe på 7979 1310 / 2555 7910. Læs mere i den uddybende job- og personprofil på www.lundgaard-konsulenterne.dk og www.kolding.dk

Ansøgning

Ansøgningen sendes via stillingsmodulet på www.lundgaard-konsulenterne.dk, så den er modtaget senest den 4. februar kl. 8.00.

» Læs hele kalenderen på dknyt.dk

Politisk kalender

12. JANUAR 2016

Åbent samråd om anmeldelseskrav ved personskader forvoldt i en undervisningssituation

Børne- og Undervisningsudvalget har kaldt ministeren for børn, undervisning og ligestilling Ellen Trane Nørby (V) og justitsminister Søren Pind (V) i samråd for at redegøre for, om ministrene mener, at pædagoger og lærere generelt ikke bør politianmelde børn for at få udbetalt erstatning for personskader forvoldt i en undervisningssituation, herunder i hvilke situationer det er hensigtsmæssigt, at en pædagog eller lærer ikke anmelder det barn, der har forvoldt personskaden.

Endvidere har udvalget spurgt ministrene om de nuværende regler for at dispensere for anmeldelseskravet i forbindelse med erstatningssager, hvor lærere og pædagoger er forvoldt skade i en undervisningssituation, er hensigtsmæssige og tilstrækkeligt beskytter de pædagogiske hensyn.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske fra Jacob Mark (SF).
Christiansborg, 2-080

12.-13. JANUAR 2016

EGU Årsmøde 2016

KL inviterer til EGU Årsmøde, hvor omdrejningspunktet er de positive muligheder for EGU. Ved dette årsmøde sætter KL fokus på de positive muligheder, der er for EGU, og skaber samtidig et rum for erfaringsudveksling. Årsmødet strækker sig over to dage, hvor førstedagen byder på oplæg fra blandt andet erhvervsskolerne og produktionsskolerne, og hvor udsattes unges kobling til arbejdsmarkedet også belyses. Derudover vil der være nyt fra både de regionale EGU-netværk samt fra Ministeriet for Børn, Undervisning og Ligestilling. På andendagen sættes der fokus på mental robusthed og positiv psykologi samt betydningen heraf i forhold til de muligheder, EGU tilbyder.
Comwell Kolding

13. JANUAR 2016

Åbent samråd med miljø- og fødevareministeren

Åbent samråd med miljø- og fødevareministeren om Rigsrevisionens kritik af Fødevareministeriets håndtering og indsats mod husdyr-MRSA, jævnfør MOF almindelig del - samrådsspørgsmål Y.
Christiansborg, S-092

19. JANUAR 2016

Åbent samråd om pårørendepolitik

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har kaldt sundheds- og ældreminister Sophie Løhde (V) i åbent samråd for at redegøre for situationen med pårørendepolitik, herunder:

- I hvilket omfang ministeren mener det er rimeligt at inddrage de pårørende i omsorgen for og plejen af ældre og syge borgere
- Hvad de overordnede linjer i de eksisterende kommunale pårørendepolitikker er
- Hvordan ministeren forestiller sig konkret, at pårørende skal kunne påtage sig den arbejdsbyrde, som en række kommuner lægger op til i deres pårørendepolitikker og
- Hvilke konkrete opgaver man som pårørende kan forvente at skulle og ikke skulle udføre.

Samrådsspørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).
Christiansborg, 1-133

19.-20. JANUAR 2016

Børn & Unge Topmøde 2016

Igen i år inviterer KL kommunerne til Børn & Unge Topmøde i Aalborg Kongres & Kultur Center. Temaet for årets Børn & Unge Topmøde er "Væksthus for læring", hvor der ved oplæg af en bred vifte af aktuelle politikere, forskere med videre sættes fokus på, hvordan kommunerne spiller en afgørende rolle i at sikre livsduelige børn og unge på tværs af institutions- og skoleområdet.
Aalborg Kongres & Kultur Center

FOTO: POLFOTO

14.-15. JANUAR 2016

Kommunaløkonomisk Forum 2016

Under overskriften "Vækst og Velfærd - Nationale rammer, lokale prioriteringer" inviterer KL for 12. gang landets borgmestre, økonomiudvalgsmedlemmer, kommunale og statslige topchefer samt øvrige kommunalpolitiske aktører til Kommunaløkonomisk Forum. Kommunerne gennemfører hvert år store effektiviseringer og

omprioriteringer for at håndtere ændrede demografiske eller strukturelle vilkår, og behovet for effektiviseringer og prioriteringer vil være endnu større i de kommende år. Der er derfor behov for både at skabe bedre balance mellem borgernes forventninger til velfærd og de rammer, der er til rådighed, samt at sikre kommunerne størst

muligt politisk råderum til lokalt at finde de bedste løsninger. På Kommunaløkonomisk Forum 2016 drøftes, hvordan kommunerne kan håndtere de kommende års udfordringer på velfærdsområderne i lyset af de stramme økonomiske rammer.
Aalborg Kongres & Kultur Center

20. JANUAR 2016

Fremtidens transport 2016: Game changers & smart cities

KL, Ingeniørforeningen, DI Transport, Danske Regioner, ITS Danmark og TØF inviterer igen i år til fælles konference - denne gang om nye trends i transport. Hør oplæg om blandt andet:

- "Digitalisering og brug af byernes data - kan det løse byernes udfordringer?" ved Julie Alexander, Siemens
- "Smarte byer - hvad kan byerne og hvad har de brug for?" ved Jørn Pedersen (V), borgmester i Kolding og formand for KL's Teknik- og Miljøudvalg
- "Smart City i storbyversionen - hvad kan de største?" ved Kristian Würtz (S), rådmand i Aarhus, og Morten Kabell (EL), borgmester i København
- "Førerløse biler - Hvad kan de, hvornår kommer de, og er lovgivningen klar?" ved Per Skrumsager Hansen, Transportministeriet, og Jens Peder Kristensen, Key Research
- "MaaS - Mobility as a Service - transport på app" ved UbiGO

Ingeniørhuset, København

20. JANUAR 2016

Fonden for Almen Praksis' temadag

Fonden for Almen Praksis og de fire almenmedicinske forskningsenheder afholder temadag over emnet "Kvalitetsudvikling og akkreditering i almen praksis - hvad skal der til?" På temadagen vil der blandt andet være oplæg under titlerne:

- Akkreditering i almen praksis - hvorfor og hvordan?
- Et forskningsbaseret blik på akkreditering - hvad ved vi? Hvad bør vi belyse?
- Hvilken rolle kan DAK-E spille i akkreditering og anden kvalitetsudvikling?

Der vil ligeledes være projektfremlæggelser fra de fire forskningsenheder, og temadagen afsluttes med en paneldiskussion om spørgsmålet: Hvordan får vi forskning, undervisning og kvalitetsudvikling til at gå op i en højere enhed?
Forskningsenheden for Almen Praksis i Odense, Syddansk Universitet, Campusvej 55, lokale U45, 5230 Odense M

22. JANUAR 2016

Samråd om udflytning af statslige arbejdspladser

Udvalget for Landdistrikter og Øer har kaldt finansminister Claus Hjort Frederiksen (V) i samråd for at redegøre for

- beregningsgrundlaget for reserven på finansloven for 2016 på 400 millioner kroner til finansiering af udgifter i forbindelse med udflytningen af statslige arbejdspladser, herunder om puljen er tilstrækkelig stor til at dække omkostningerne ved udflytningen, og om hvordan de enkelte arbejdspladser får del i puljen
- hvilke initiativer regeringen vil tage fra centralt hold for at mindske kompetencetab og fald i produktivitet
- om regeringen vil imødekomme fagforbunds ønsker om centrale løsninger for at understøtte den lokale proces: muligheder for jobskifte, flyttegodtgørelse, udflytningstillæg, fastholdelsesordninger og outplacement
- hvordan regeringen vil undgå, at Moderniseringsstyrelsen og fagforbund kommer til at anvende ressourcer på en lang række faglige sager om vilkårene for flytningerne.

Samrådsspørgsmålene er stillet efter ønske af Henning Hyllested (EL).
Christiansborg, 2-080

”Kommissionen kan sige, at det synes at være en situation omfattet af reglerne, og vi vil nøje overvåge situationen og holde både Europa-Parlamentet og medlemslandene orienteret.”

Tove Ernst, EU-Kommissionens talsperson for migration, indre anliggender og borgerrettigheder, i forbindelse med kommissionens blåstempling af Danmarks midlertidige grænsekontrol til Ritzau.

Kommuner

HELSINGØR

Første DF-borgmester i længere vikarperiode

Et flertal i Helsingør Byråd indsatte mandag Ib Kirkegaard (DF) som borgmester, mens den ‘rigtige’ borgmester Benedikte Kiær (K) holder barselsorlov i over tre måneder, skriver Helsingør Dagblad. Andre DF-politikere har som 1. viceborgmestre i forskellige kommuner overtaget borgmestertjansen, mens borgmesteren har holdt sommerferie. Det har Kirkegaard også selv gjort i Kiærs sommerferier, siden han efter KV13 blev udpeget som 1. viceborgmester af partierne bag den borgerlige konstituering. Men nu skal han være borgmester frem til den 11. april.

SLAGELSE

SF igen repræsenteret

Byrådsmedlem Helle Blak har meldt sig ind i SF. Det sker efter en periode på fem måneder som løsgænger - og før det en periode på 10 år, hvor hun repræsenterede Socialdemokraterne, skriver Sjællandske. Skiftet får ingen betydning for det politiske flertal i byrådet. SF mistede ved KV13 alle sine fire mandater i byrådet, men er altså nu igen repræsenteret.

SOLRØD

Ekskluderet V-mand skifter til R

De Radikale kan nu glæde sig over at være repræsenteret i Solrød Byråd. Bo Nygaard Larsen, der i september sidste år blev ekskluderet af Venstres byrådsgruppe, er ikke længere løsgænger. De Radikale meddeler til Ritzau, at Bo Nygaard Larsen nu er radikal og genopstiller i 2017.

Ifølge Bo Nygaard Larsen blev han i sin tid ekskluderet, fordi han i tv-programmet Deadline på DR2 kritiserede statsminister Lars Løkke Rasmussen (V) og Venstre-regeringens flygtningepolitik. Den påstand har Venstres byrådsgruppe afvist.

Bo Nygaard Larsen glæder sig til at være med hos De Radikale og fortæller, at han har fået en fantastisk velkomst fra hele partiet, og at han ser frem til at gøre De Radikale synlige i Solrød Kommune. For nylig blev den mangeårige Venstre-profil og nuværende europaparlamentariker Jens Rohde også medlem af De Radikale.

FOTO: POLFOTO

VIBORG

Venstre overtager Jens Rohdes formandspost

Det bliver Åse Kubel Høeg (V), der overtager formandsposten i Viborgs udvalg for Uddannelse, Handel og Innovation, efter Jens Rohde, der før jul forlod Venstre for at blive radikal.

Det oplyser gruppeformand Ib Bjerregaard (V) til dknyt efter et gruppemøde i Venstre, der efter Rohdes exit tæller 11 mandater. Åse Kubel Høeg var i forvejen

medlem af udvalget, hvor hun nu sidder for bordenden, og er derudover medlem i Økonomi- og Erhvervsudvalget samt Social- og Arbejdsmarkedsudvalget.

Jens Rohde beholder sin status som viceborgmester - på den post er man valgt for hele perioden.

AALBORG

Topchef på pension

En erfaren herre blandt de kommunale topchefer stopper nu som øverste administrative overhoved i Aalborg Kommune.

Det er Jens Kristian Munk, som headhunterfirmaet Mercuri Urval nu begynder at lede efter en efterfølger til.

Jeg fylder 67 år netop den 31. marts 2016 - og efter næsten 35 år i Aalborg Kommune og næsten 17 år som kommunaldirektør siger dåbsattesten, at det er tid at åbne en ny dør, skriver Munk til dknyt.

Han er selv indfødt nordjyde - født i Snedsted i Thy - og blev cand.polit. i 1977. Som kommunaldirektør har han stået i spidsen for de p.t. 19.000 ansatte og syv forvaltninger i den nordjyske kommune siden sammenlægningen i 2007 - og før havde han samme post i den gamle Aalborg Kommune.

Organisationer

DANSK BYGGERI

Ny chefkonsulent

Dansk Byggeri har ansat Jakob Krohn-Rasmussen som ny chefkonsulent i afdelingen for regionalpolitik, arbejdsmarked og uddannelse. Med den nye ansættelse styrker Dansk Byggeri indsatsen for de videregående uddannelser, der retter sig mod byggefagene og arbejdet med efter- og videreuddannelse. Jakob Krohn-Rasmussen kommer senest fra en stilling i Uddannelses- og Forskningsministeriet, hvor han blandt andet har arbejdet med godkendelse af nye uddannelser og akkreditering, regionalisering, praktik og erhvervsakademier. Jakob Krohn-Rasmussen er uddannet cand.scient.pol. fra Københavns Universitet og bor på Amager. Fritiden bruger han på at være sammen sin datter på fem år, læse bøger og gå til koncerter.

Privat

FREDERICIA

Planlægger-chef går til Bascon

Karin Niemann-Christensen, chef for strategisk planlægning i Fredericia Kommune, forlader sit kommunale job for at prøve kræfter med det private erhvervsliv, skriver Fredericia Dagblad.

Fra den 1. februar 2016 skal Karin Niemann-Christensen arbejde med strategisk planlægning hos det rådgivende ingeniørfirma Bascon i Aarhus, der udfører bygherrerådgivning og snart også strategisk planlægning i kommunerne. Hun er uddannet arkitekt fra Kunstakademiets Arkitektskole og havde ansættelse hos Gehl Architects, inden hun kom til først Egedal Kommune og derefter Aabenraa Kommune inden ansættelsen i Fredericia.

DKNYT

dknyt er først med den seneste udvikling på den kommunal- og landspolitiske dagsorden. Bestil et gratis prøveabonnement på www.dknyt.dk eller ring 46 35 33 43.

Vore konsulenttydelser

- Udvikling af organisationen, ydelserne og det gode lederskab
- Coaching/sparring til politikere, topchefer, ledere og nøglemedarbejdere
- Rekruttering af topchefer, ledere og nøglemedarbejdere (SKI-certificeret)
- Visions- og strategiseminarer for byråd, udvalg, direktion og ledergrupper
- Lederevaluering og -udvikling
- Chef-til-leje

H.C. Vestergaard
LEDELSE STYRING UDVIKLING

Brug proceskonsulenter med topledereerfaring. Den erfaring har vi!

Tlf. 7022 0272 • www.hcvestergaard.dk

Lundgaard Konsulenterne

- Rekruttering af ledere og nøglemedarbejdere
- Visions- og strategiprocesser for den politiske- og administrative ledelse
- Netværksanalyse – vi kan vise hvordan organisationen i virkeligheden arbejder sammen
- Udvikling af ledere og ledergrupper – med eller uden typeprofilværktøjer
- Sparring/coaching med toppolitikere og ledere

Af Anders Hougaard. Lektor Lyns nedslag

Fri bevægelighed er kropumulig

Det nye år åbnes med én altoverskyggende begivenhed: genopdelingen af Europa. Sverige lukkede grænsen til Danmark. Og straks derefter lukkede Danmark grænsen til Tyskland, som i forvejen havde lukket grænsen til Østrig. Og alle synes nu kun at vente på, at grænselukningerne vil gå som en dominoeffekt gennem Europa. Når man betragter denne politiske udvikling og ser den i sammenhæng med den teknologiske udvikling de sidste 100-200 år, opdager man, at ideen om en globaliseret verden med fri og åben bevægelighed er stødt på en overraskende, temmelig besværlig faktor: den stedbindende krop. Det kan synes ligetil, at når vi snakker om grænser og bevægelighed, snakker vi også om kroppe; det er jo dem, der bevæger sig og holdes tilbage. Men det kropslige perspektiv (altså betragtninger med udgangspunkt i kroppen som, ja, krop) synes alligevel at være fuldstændigt overset som eksplicit faktor i behandlingen af tidens problemstillinger. I stedet for er problemstillingen om den stedbindende krop markant til stede i uudtalt form. Det måske bedste og efterhånden ikoniske eksempel på dette er billederne af flygtninge, der vandrer ad danske motorveje eller på anden måde forcerer transportveje og områder ureglementeret. De mange billeder, der optog de mest prominente pladser i alle slags medier i løbet af efteråret, er blevet til billedet - eller ikonet - på tidens største problematik. Så markant er det, at statsministeren i sin nytårstale brugte det som motivation for at varsle den nu gennemførte grænselukning. Og tilbage i september måned brugte Ekstra Bladet billedet (denne gang konkret af flygtninge på et banelegeme) på forsiden med overskriften "Nu er de her. Flygtningetoget ruller ind i Danmark" [red. se foto 10-11]. I begge tilfælde (og i mange andre sammenhænge) skaber billedet et overvældende indtryk af uorden og af tilstande, der i sidste ende meget vel kan udgøre en trussel imod vores (vi indfødtes) eksistens. Og i begge tilfælde skyldes truslen det fremmedes kropslige manifestation på "vores sted" og deres fysiske nedtromling af de barrierer og strukturer, hvormed de herboende kroppe har manifesteret sig og deres binding af sted. Situationen med det store antal flygtninge er usædvanlig (selvom profetiske stemmer vil vide, at den kun er et forvarsel om et langt større immigrationspres). Ikke desto mindre blotlægger den fundamentale forhold vedrørende den stedbindende krop, som sender årtiers ideer om bevægelighed og global sammensmeltning fuldstændigt til tælling. Åbne grænser, fri bevægelighed, globalisering og lignende begreber og især ideologier har vist sig at være yderst betingede. De er betingede af, at de på ingen måde forstyrrer eller truer den måde, hvorpå befolkninger etablerer og organiserer sig som grupper af ensartede kroppe, der gør krav på steder.

Kroppen binder stedet

En krop er en fysisk enhed, som kræver plads. Mange kroppe kan samle sig tæt sammen, men de kan ikke optage den samme plads. Når først én krop befinder sig ét sted, udelukker den rent fysisk andre kroppe. Derudover er kropsligt tilstedeværelse den mest bastante form for tilstedeværelse, et menneske kan have. Kroppe har stor effekt på hinanden. De ser hinanden, lugter hinanden, mærker hinanden, fornemmer hinanden, forholder sig uafsladeligt og til tider ulideligt til hinanden. Det kræver typisk store anstrengelser at ignorere en anden krop, der befinder sig i ens nærhed. Og disse forhold forstærkes kraftigt af den måde, hvorpå kroppen forstår sig selv som krop og som noget særligt i verden. Det gør den nemlig i samspil med de fysiske omgivelser, den er

Flygtningenes march ad en af "vores" motorveje blotlægger, ifølge Lektor Lyn, fundamentale forhold vedrørende den stedbindende krop, som sender årtiers ideer om bevægelighed og global sammensmeltning fuldstændigt til tælling.

Foto: Ernst van Norde / Polfoto

i. Kroppen "besætter" de fysiske omgivelser, og igennem samspillet med de fysiske omgivelser (og andre kroppe) finder kroppen ud af, hvad og hvem den er. Dermed bliver stedet til en del af kroppen og kroppen en del af stedet. Kroppen binder stedet. Og stedet binder kroppen. Vi har at gøre med intet mindre end basale fysiske og biologiske faktorer, der spiller en grundlæggende rolle i vores opfattelse af for tiden så centrale begreber som "hjem", "grænser", "mig", "dig", "os", "dem". Det er faktorer, der er så grundlæggende, at de optræder centralt i vores religions skabelsesberetning. Adam og Eva var de første mennesker. Hvem var de? De var væsner i og af Edens Have. Og alt, de stod for, var indeholdt i dette sted. Men så blev havens grænser brudt af en slange, en fremmed krop, med indsiget og hensigt, som var hentet fra et helt andet sted. Man kan nærmest sige, at slangen snoede sig ad syndens motorvej. Og dens bastante kropslige tilstedeværelse spolerede Adams og Evas stedbinding, og de blev sendt på porten og endte på de fordømtes sted, hvor de forblev fordømte.

Hyperbevægelig

Denne grundlæggende kropslige stedbinding gør, at det kun er via store teknologiske fremskridt og kompleks organisering, at vi har kunnet opnå en fornemmelse af og forkromede ideer om fri bevægelighed og globalisering. I første ombæring lod transportteknologien os fise fra sted til sted med stadig større hastighed og i stadig større antal. Under industrialiseringen begyndte arbejdere at pendle til storbyerne i mekaniserede køretøjer. Man kunne få et liv til at hænge sammen, hvor man boede ét sted og arbejdede et andet sted. Kroppen blev hyperbevægelig. Det blev normalt at befinde sig på vidt forskellige steder med vidt forskellige kroppe over kort tid. Og i dag fiser millioner og atter millioner af kroppe rundt med enorm hastighed, over enorme afstande, på tværs af grænser og blandt vildfremmede

"Kroppen binder stedet. Og stedet binder kroppen. Vi har at gøre med intet mindre end basale fysiske og biologiske faktorer, der spiller en grundlæggende rolle i vores opfattelse af for tiden så centrale begreber som 'hjem', 'grænser', 'mig', 'dig', 'os', 'dem'."

andre som en fuldstændig naturlig hverdags- ting. Oplevelsen af fri bevægelighed har nået et nærmest ultimativt stadie. Men det er oftest en illusion eller i hvert fald et overdrevet indtryk. For kroppens stedbesættelse og eksklusive hjemmebehov er ikke forsvundet. Kroppene fastholder typisk et fast hjem, et sted, som de altid vil længes imod og returnere til. Kroppenes færden er nøje koordineret, så de ikke kommer i vejen for hinanden, så de rigtige kroppe kommer de rigtige steder hen og man ikke forstyrrer stedbindinger, hvor man kommer frem. De steder, hvor kroppe samles, er formelt definerede på en vis, som forhindrer ejerfornemmelser. De er for eksempel definerede som "offentlige", og ophold på dem er begrænset af en række regler, eller de er ejet af en krop, som imod visse ydelser tillader regelbundet ophold på eller i dem. Og når så en flok flygtninge pludselig bevæger deres kroppe på en vis, der trodser regler og organisering, og når de færdes, som om de ikke har noget hjem at vende tilbage til, så ryster den frie bevægeligheds arkitektur i sin grundvold. Og som et fordømt mytologisk væsen strammer den sine regler så meget, at den tager livet af sig selv.

Forførende teknologi

Vi drager en vigtig lære om os selv i denne tid. Læren er, at på trods af moderne transportteknologi og i øvrigt også moderne medier, hvor vi uden krop kan fise verden rundt gennem endeløse kabler og bølger i luften - på trods af alt dette er vi stadigvæk præcis lige så begrænsede som Adam og Eva. Og slangen er stadigvæk et farligt dyr. Teknologien har forført os. Og hvis vi vil tilbage til den frie bevægelighed og i øvrigt gøre os nogle holdbare betragtninger om livet i en immigrationspræget verden, er vi nødt til at gentænke bevægeligheden med kroppen og ikke teknologien som udgangspunkt.